

514

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

IM. GENERALA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
POUENNE
Egz. nr 2

97 2495

1 (52)

WARSZAWA ■ LUTY ■ 1977

W KUCHNIE WUM
BIOTKI SZOLENIOW
ADES SZTABU GENERALNEGO
Gen. Broni K. Świerczewskiego
239045

574

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
POUFNE
Egz. nr 2

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

pf 39045

1 (52)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO
239045

WARSZAWA ■ LUTY ■ 1977

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

POU F N E

Egz. nr ....

2

*Amel. pr 12657
R*

BIULETYN
KOMITETU PARTYJNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

NR 1/52/

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~239045~~

WARSZAWA

L u t y

1977 r.

SPIS TREŚCI

Str.

1. Ocena zebrań sprawozdawczych POP ASG WP	3
2. Materiał z posiedzenia KP PZPR ASG WP z udziałem Komendy uczelni na temat: "Partyjna ocena pracy w zakresie działalności gospodarczej i socjalno-bytowej ogniw służbowych i komisji społecznych w 1976 roku"	7
3. Notatka z kontroli POP w 1976 roku	36
4. Ocena wzrostu szeregów partyjnych w 1976 roku	39
5. Ocena stanu dyscypliny członków i kandydatów partii za 1976 rok	47
6. Ocena realizacji uchwały XV Konferencji Partyjnej w ASG WP oraz ramowy plan pracy KP PZPR w 1977 roku	53
7. Zasadnicza tematyka odpraw instruktorsko-metodycznych sekretarzy POP w 1977 roku	59
8. Zalecana tematyka zebrań POP w 1977 roku	60

OCENA ZEBRAŃ SPRAWOZDAWCZYCH POP AKADEMII SZTABU
GENERALNEGO WP

Do akcji sprawozdawczej w POP naszej uczelni czyniono przygotowania już od pierwszych dni nowego roku szkolnego 1976/77. Przygotowanie te objęły wszystkie ogniwa partyjne - poczynając od Komitetu PZPR ASG WP, a kończąc na grupach partyjnych. Główną treścią tej akcji było dokonanie oceny realizacji zadań pierwszego roku pracy po VII Zjeździe partii wynikających z uchwał POP, zaleceń instancji centralnych - w tym postanowień kolejnych plenarnych posiedzeń KC, ze szczególnym zwróceniem uwagi na III, IV i V Plenum oraz zaleceń Komitetu Partyjnego uczelni, zadań nakreślonych w dyrektywie Ministra Obrony Narodowej i wytycznych Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego, a także wypracowanie najbardziej optymalnych programów działania w poszczególnych POP wynikających z konkretnej analizy sytuacji i realnych potrzeb.

Wszystkie zebrania sprawozdawcze w POP przebiegały pod hasłem "rola i miejsce organizacji partyjnej oraz każdego członka i kandydata partii w realizacji zadań nakreślonych w uchwale VII Zjazdu PZPR", a ponadto w okresie zapoczątkującym obchody XXX rocznicy powstania naszej uczelni. Mając powyższe na uwadze Komitet PZPR ASG WP zalecił przygotowanie referatów sprawozdawczych, ukierunkowanie dyskusji oraz wypracowanie sposobów i metod działania poszczególnych POP w kolejnym roku kadencji komitetów, a przypadającym na okres bardzo ważny w życiu uczelni, obejmujący zakończenie przeobrażeń strukturalnych i przygotowanie roku szkolnego 1977/78 w oparciu o nowe programy i materiały nauczania. Zalecenia te zostały właściwie zrozumiane przez większość towarzyszy wchodzących w skład poszczególnych komitetów POP, czego najlepszym dowodem były wystąpienia w dyskusji oraz zgłoszone wnioski i propozycje do projektu uchwał.

Referaty wygłoszone na zebraniach sprawozdawczych należy ocenić dobrze, bowiem ujmowały najważniejsze zagadnienia dotyczące działalności konkretnej POP. Obiektywnie oceniano pracę komitetów POP za okres sprawozdawczy. Czas wygłaszania referatów

tów wynosił od 20 do 50 minut, a czas trwania zebrań średnio 3 godziny. Wystąpienia w dyskusji nie przekraczały 10 minut. W dyskusji brało udział od 10 do 30% towarzyszy obecnych na zebraniach w poszczególnych POP. Zadawalająca była również frekwencja na zebraniach, wynosząca 80-90% stanów POP.

Niemal we wszystkich POP podczas dyskusji przejawiano troskę o dalsze usprawnienie organizacyjne i metodyczne szkolenia ideowo-politycznego, w tym szczególnie potrzebę bardziej operatywnych i pogłębionych informacji politycznych, a dotyczących przede wszystkim problematyki międzynarodowej oraz gospodarczej w kraju. Oprócz powyższego podkreślano, że należy:

- kontynuować wysiłki zmierzające do doskonalenia pracy zawodowej poszczególnych pracowników, nauczycieli akademickich oraz procesu dydaktyczno-naukowego;
- usprawniać organizację pracy w celu oszczędzania czasu i jak najbardziej efektywnego jego wykorzystania;
- czynić starania o zapewnienie przodującej roli członka i kandydata partii w środowisku akademickim z jednoczesnym informowaniem oraz wyciąganiem wniosków służbowych i partyjnych w stosunku do winnych - utrudniających wykonanie planowych przedsięwzięć;
- w dalszym ciągu udoskonalać formy pracy nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa;
- rozbudowywać i doskonalić bazę szkoleniową oraz sposoby najlepszego jej wykorzystania;
- systematycznie zwiększać udział nauczycieli akademickich i słuchaczy w działalności publicystycznej;
- kontynuować wysiłki nad poprawą warunków socjalno-bytowych.

W tej dziedzinie jest jeszcze wiele do zrobienia na terenie naszej uczelni.

W niektórych POP w czasie dyskusji wysuwano postulaty, które w najbliższym czasie nie mogą być rozwiązane, np. trudności dojazdu do pracy autobusami linii 143 ze względu na dwa przejazdy kolejowe powodujące kilkudziesięciominutowe nieraz opóźnienia autobusów; czy skrócenie czasokresu oczekiwania na przydział mieszkania.

Zakończona akcja sprawozdawcza pozwoliła również ujawnić zbyt liberalne podejście do przygotowania zebrań przez

niektóre organizacje partyjne. Referaty tych POP tylko z punktu widzenia formalnego były poprawne. Nie ujawniły w sposób krytyczny niedociągnięć pracy POP /nr 5,6,16/, nie pobudzały członków partii do dyskusji i działania, a zwłaszcza wokół węższych problemów.

Na zebraniach niektórych POP słuchaczy na skutek słabszego przygotowania w dyskusji dominowały sprawy socjalno-bytowe, które niejednokrotnie już omawiano i dawano na nie odpowiedź. Nie podejmowano w dyskusji szerszej problematyki realizacji przez POP uchwał, czy wniosków zgłoszonych na poprzednich zebraniach, czy nawet próby oceny pracy własnego komitetu POP.

W trakcie przygotowywania akcji sprawozdawczej, jak i podczas jej trwania, komitety POP, mimo wspomnianych niedociągnięć, skutecznie rozwinęły bardzo ożywioną i posiadającą walory ideowo-wychowawcze pracę partyjną. Zebrania cechowała sprzyjająca atmosfera do konstruktywnej i nieskrępowanej krytyki ewentualnych braków i niedomagań pracy zarówno władz partyjnych, jak i poszczególnych członków partii, a także negatywnych zjawisk w życiu służbowym i partyjnym.

Większość zebrań zarówno w referatach, jak i w dyskusjach oceniło pozytywnie pomoc dla POP ze strony Komitetu PZPR ASG WP. Podnoszono jej systematyczność i skuteczność, co bezpośrednio przyczyniło się do rozwiązania wielu istotnych problemów, a szczególnie w dziedzinie ideowo-wychowawczej, szkoleniowej i socjalno-bytowej. Komitet partyjny uczelni w oparciu o dokonaną ocenę realizacji zadań w 1976 roku, wnioski z przeprowadzonych zebrań POP oraz zadania dyrektywne podjął uchwałę precyzującą konkretne kierunki działania w programie na 1977 rok.

Akcja sprawozdawcza wykazała, że:

- poziom ideowo-polityczny, zaangażowanie i dyscyplina wśród członków partii w ASG WP są zadowalające;
- więcej uwagi należy poświęcać indywidualnej pracy z członkami i kandydatami partii oraz rozliczać ich z przydzielonych im zadań partyjnych, pracy w organizacjach i instytucjach społecznych;
- nastąpiła dalsza poprawa w rzetelności i konkretności stawianych spraw w dyskusji;

- więcej uwagi powinny poświęcać komitety POP gruntownemu i wszechstronnemu przygotowaniu zebrań partyjnych pod względem merytorycznym i organizacyjnym;
- należy dalej rozwijać atmosferę zaangażowania i pracy twórczej w naszej uczelni.

Na zakończenie należy stwierdzić, że przygotowanie jak i przebieg akcji sprawozdawczej w całej rozciągłości przyczyniły się do dalszego umocnienia kierowniczej roli POP w życiu poszczególnych ogniw organizacyjnych akademii.

PARTYJNA OCENA PRACY W ZAKRESIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ
I SOCJALNO-BYTOWEJ OGNIW SŁUŻBOWYCH I KOMISJI SPOŁECZNYCH
W 1976 ROKU

Zespół Komitetu Partyjnego PZPR Akademii Sztabu Generalnego WP w 1976 r. ściśle współpracował z kierownikami ogniw służbowych i przewodniczącymi komisji społecznych, w wyniku czego na bieżąco znał główne problemy i zamierzenia oraz niedostatki w działalności gospodarczej i socjalno-bytowej.

Członkowie zespołu KP w wielu przypadkach na bieżąco rozstrzygali niektóre sprawy, a w październiku i listopadzie 1976 roku dokonali kontroli oraz oceny pracy ogniw służbowych i komisji społecznych.

W wyniku tej działalności wyżej wymieniony zespół przedstawia Komitetowi Partyjnemu do rozpatrzenia i zaaprobowania następujące sprawozdanie:

I. W SŁUŻBACH KWATERMISTRZOWSKICH ASG WP

1. W służbie żywnościowej:

Służba żywnościowa ASG WP wykonuje swoje zadania lepiej niż w latach ubiegłych, mimo iż ciągle posiada braki w obsadzie statowej /np. brak księgowej w sekcji żywnościowej, 4 pracowników kuchni żołnierskiej oraz 1 magazyniera/. Należy przy tym brać pod uwagę fakt, że zabezpiecza ona około 80-85 ćwiczeń w ciągu roku, obok tego prowadzi normalne wyżywienie w garnizonie oraz gromadzi wymagane zapasy dla potrzeb uczelni i zaopatruje 100% kadry w ziemniaki /w tym roku zaopatrzono 500 rodzin i dowieziono ziemniaki w ilości 140 t/, wykonując to wszystko w wymaganych terminach bez większych strat w mieniu wojskowym. Prawdą jest, że służba ta korzysta przy wykonywaniu wszystkich zadań z wydatnej pomocy żołnierzy służby zasadniczej.

Dobre rezultaty osiąga służba żywnościowa również na odcinku gospodarki hodowlanej i ogrodniczej. Świadczy o tym poniższe zestawienie wydatków, wpływów i dochodów do 15.11.76r.:

	Wydatki	Wpływy	Dochody
Gospod. hodowlane	232.992	553.794	320.802
Ogrodnictwo	203.854	288.794	74.940

Na stan dochodów w gospodarce hodowlanej wpłynęła sprzedaż 141 szt. tuczników o łącznej wadze 16.303 kg.

Obecnie stan trzody chlewnej wynosi 161 tuczników. Zwiększono ich ilość o 40 w porównaniu z rokiem 1975.

Zapewniono odpowiednie warunki sanitarne pomieszczeń /pomieszczenia ogrzewane/, uruchomiono także parnik elektryczny.

W ogrodnictwie stan dochodów winien być nieco większy, gdyby spełniono postulat z poprzedniej kontroli, a mianowicie dokonano wymiany ziemi w szklarniach. Minął rok i nie zrealizowano wniosków Zespołu KP. Prawdopodobnie wymianę taką przeprowadził się dopiero na wiosnę 1977 r. A przecież przy pracach w ogrodnictwie dużej pomocy udzielają żołnierze, co jak należy oceniać winno wpływać na zwiększenie dochodu z tej części gospodarstwa.

Zachowanie się ogrodnika ulega nieznacznej poprawie na skutek odebrania mu nagrody i premii. Poszukuje się nadal nowego ogrodnika, lecz w tym względzie napotyka się na obiektywne trudności /brak chętnych fachowców/.

Kuchnię żołnierską poddano remontowi i tym samym poprawiono warunki sanitarne pomieszczeń kuchennych. Niemniej jednak posadzka wymaga jeszcze naprawy /odchodzą płytki/, również ulegają awarii kotły kuchenne, których naprawa niechętnie jest wykonywana przez WAK /z oporem/ organizacja pracy w kuchni dobra, zawdzięczać to należy nowemu i dobrze pracującemu kierownikowi kuchni, mimo iż odczuwa się brak pomocniczego personelu kuchennego.

Wprowadzono z inicjatywy kierownika sekcji żywnościowej samoobsługę w kuchni żołnierskiej, specjalizację dań barowych w bufetach, które to poczynania w pełni zdały egzamin.

W magazynie żywnościowym sposób przechowywania środków spożywczych dobry. Warunki sanitarne w pomieszczeniach magazynowych dość dobre, szczególnie w pomieszczeniu przechowywania mięsa, które zostało odremontowane, pozostałe pomieszczenia

i korytarz wymagają pewnych prac remontowych. W magazynie przechowuje się jeszcze pewną część zbędnego sprzętu stołowo-kuchennego zakupionego kilka lat temu na potrzeby kolonii - należałoby go jak najszybciej przekazać do organu zaopatrującego.

W piwnicach i w silosach zgromadzono wymagane ilości zapasów ziemniaków i jarzyn przeznaczonych na wyżywienie żołnierzy w okresie jesienno-zimowo-wiosennym. Pomieszczenia z silosami z kapustą kwaszoną zostały doprowadzone do względnego porządku sanitarnego.

Uporządkowane jest również pomieszczenie przechowywania sprzętu polowego, a co najważniejsze przechowane kuchnie polowe i cysterny na wodę są wreszcie należycie zakonserwowane.

W roku 1976 w służbie żywnościowej powstały stosunkowo nieduże straty, których sposób załatwienia do 15.11.76 r. przedstawia się następująco:

	Straty ogólne	Zlikwidowano	W dochodzeniu
W kasynie	37.182	13.578	23.604
W pozostałych działach	2.923	1.097	1.826
Razem:	40.105	14.675	25.430

Na posiedzeniu KP ustalono, że proces likwidacji strat i szkód w mieniu wojskowym, w tym także i w służbie żywnościowej przebiega opieszale i niezgodnie z ustalonymi zasadami.

Do trudności, które w dość istotny sposób wpływają na wykonanie zadań w służbie żywnościowej można zaliczyć:

- brak ludzi do pracy, zwłaszcza w kuchni żołnierskiej, w sekcji żywnościowej, a dość często ograniczone ilości ludzi do obsługi ćwiczeń w polu;
- nadmiernie wygórowane wymagania CDO w zakresie zabezpieczenia ich ćwiczeń, w stosunku do i tak skromnego personelu służby żywnościowej ASG WP /CDO nie daje własnych ludzi, a w wielu przypadkach żąda organizacji większej ilości bufetów aniżeli na poważniejszych ćwiczeniach ASG/.

Pomimo tych trudności służba żywnościowa wywiązuje się z zadań w sposób prawidłowy, co jest niewątpliwą zasługą tow. ppłk Makowskiego.

Po zamknięciu ksiąg rachunkowych Służby Żywnościowej ASG WP okazało się, że dochód netto za 1976 rok wynosił:

- w ogrodnictwie	- 110.641 zł;
- w gospodarce hodowlanej	- 321.000 zł.

Razem:	431.641 zł.

2. W służbie mundurowej

Zaopatrywanie kadry w przedmioty mundurowe odbywa się zgodnie z aktualnymi zarządzeniami i na podstawie terminowo opracowanych rozdzielników. Kadra i słuchacze nie przestrzegają jednak terminowego /wg zarz. Komendanta ASG WP/ odbioru tych przedmiotów z magazynu, co komplikuje pracę tak sekcji mundurowej, jak i magazynu mundurowego. Do 1.11.1976 r. nie pobrało zaopatrzenia jesiennego około 50% kadry i słuchaczy, a skarpety długie zimowe magazyn wydaje już drugi rok i nie można zamknąć i wyksięgować rozdzielnika.

W tym roku daje się zauważyć zwłaszcza wśród słuchaczy pęd do pobierania metrażu zamiast gotowej konfekcji. Jak się wydaje nie chodzi tutaj o metraż, ale prawdopodobnie o możliwość otrzymania równoważnika pieniężnego na szycie. Należałoby więc w czasie apelu zwracać uwagę czy słuchacz, który pobrał metraż posiada nowy mundur, czy też nie, czy pobranie metrażu było związane tylko z uzyskaniem dodatkowych środków pieniężnych.

Takie postępowanie powoduje co roku /również i w tym roku/ brak kredytów na szycie umundurowania, a tym samym konieczność składania do OW zapotrzebowań na dodatkowy ich przydział.

Zaopatrywanie pododdziałów, a w tym nowego rocznika przebiega normalnie, bez kolizji.

Gospodarka kredytami na zakup odzieży ochronnej i środków higieny jest właściwa. Na rok 1976 otrzymano na te cele 870 000 zł, a dotychczas wydatkowano 810 000 zł. 60 000 zł., które pozostały, wg opinii kierownika sekcji zabezpieczy potrzeby w tym zakresie do końca roku.

Magazyn mundurowy jest ciasny, pozbawiony całkowicie ogrzewania, a ściany pomieszczeń wymagają odświeżenia. Przedmioty mundurowe /np. mundury i płaszcze/ przechowywane są w pudłach na stelażach, taki stan utrudnia wydawanie i dopasowywanie tych przedmiotów oraz ich konserwację. Wydaje się, że zamiast stelaży celowe byłoby wprowadzenie wieszaków na mundury i płaszcze, tak jak to jest stosowane w wielu magazynach mundurowych.

Do jednego z pomieszczeń specjalnych w magazynie umundurowania doprowadzono wodę /zimną i ciepłą/ dla potrzeb pracowników. Inicjatywa oczywiście jest najbardziej słuszną, ale rozwiązanie nie jest najlepsze, tak ze względów oszczędności, jak i bezpieczeństwa, a mianowicie: aby woda była dostępna /w zimie/ np. rano, to w dniu poprzednim po zakończeniu pracy odkręca się kurek i woda przez 3/4 doby leje się do umywalki, w przeciwnym wypadku grozi to zamrożeniem wody w rurach. Spływają do kanalizacji znaczne ilości niezużytkowanej wody, a ponadto zapchanie się umywalki w czasie nieobecności pracowników grozi zalaniem pomieszczeń magazynowych.

Pralnia mieści się w starym budynku i jest urządzona wzorowo. W pomieszczeniach panuje bardzo dobry porządek, pięknie i schludnie utrzymane są pomieszczenia socjalno-bytowe dla pracowników pralni, a sami pracownicy stanowią zgrany kolektyw. Jedynym mankamentem, chociaż nie z winy pracowników pralni jest to, że po wypraniu pododdziały otrzymują nie swoją bieliznę. Wydaje się, że zagadnienie to można rozwiązać w ten sposób, że każdy z pododdziałów może mieć przecież ustalony numer lub literę, za pomocą których byłaby oznaczana bielizna przekazywana do pralni i tę samą bieliznę otrzymałby pododdział po wypraniu.

W roku 1976 w przedmiotach mundurowych stwierdzono straty w wysokości 5805 zł., straty te powstały w internacie /1249 zł./ i w czasie ćwiczeń szkoleń w miesiącu lipcu /4565/. Dotychczas umorzono straty na sumę 1240 zł., na 4565 zł. jest wszczęte i niezakończony jeszcze postępowanie wyjaśniające.

Stan gospodarki mundurowej i jej funkcjonowanie są dobre, gospodarka ta napotyka jednak na pewne trudności wynikające przede wszystkim:

- z nieangażowania się w działalność służby mundurowej /praktycznie od 6 m-cy/ kierownika sekcji, który odchodzi na rentę;
- z niemożliwości pełnego zaspokojenia potrzeb kadry i słuchaczy pod względem doboru odpowiednich wymiarów umundurowania i obuwia polowego; brak potrzebnych wymiarów umundurowania i obuwia odczuwają bazy, z których zaopatruje się ASG WP.

Sprawą wymagającą natychmiastowego rozwiązania jest konieczność oznaczenia bielizny pododdziałów, by po wypraniu ta sama bielizna wracała do pododdziału, który ją zdał do pralni.

3. W służbie MPS:

Magazyny mps utrzymane są w należytym stanie, zwłaszcza główny magazyn przechowywania paliw, w którym doprowadzono wodę do chłodzenia zbiorników w okresie letnim. We wszystkich magazynach są umieszczone gaśnice /ostatnio sprawdzone w m-cu marcu 1976 r./ oraz sprzęt przeciwpożarowy. Ochrona za pomocą posterunków zorganizowana jest tylko w głównym magazynie mps.

Magazyn, w którym przechowywane są oleje /przy chlewni/, chociaż jest utrzymany we względnym stanie, nie jest właściwym pomieszczeniem do tego celu /stary barak/. Zbiorniki z paliwem posiadające 3 wpusty i znajdujące się na terenie parku nie są odpowiednio zabezpieczone przed możliwym działaniem osób postronnych. Są one co prawda plombowane, ale przed celowym działaniem plomby mogą okazać się nieskuteczne. Dlatego też celowe wydaje się ogrodzenie siatką i odpowiednie zabezpieczenie tego niewielkiego terenu, na którym wkopane są zbiorniki z paliwem.

Na prowadzenie gospodarki mps kierownik sekcji otrzymał na 1976 rok 4 000 000 zł. kredytów, z czego do 1.11.1976 r. rozchodował 3 296 252 zł. oraz odprowadził do OW 500 000 zł. uzyskanych z oszczędności; oszczędność ta powstała w wyniku uzyskanej różnicy w cenie zakupu benzyny /odbierając benzynę hurtowo przy pomocy dużej cysterny o pojemności 18 000 l zakupuje się 1 l benzyny po 8.50 zł. zamiast 10.40; oszczędność 1.90 zł. na każdym litrze benzyny/.

Do końca roku pozostało w służbie mps około 300 000 zł,

które wg opinii kierownika sekcji całkowicie pokryją potrzeby ASG WP i przydzielonych na zaopatrzenie jednostek.

Godną odnotowania jest również oszczędność paliw uzyskana przez kierownika poprzez właściwą eksploatację samochodów. Za zaoszczędzone paliwo służba mps wypłaciła kierowcom do dnia 1.11.76 r. premię w wysokości 24.176 zł. /kierowcy otrzymują premię miesięcznie od 50 do 500-600 zł, a w pojedynczych przypadkach nawet i ponad 1000 zł./. Za zmniejszenie ubytków naturalnych paliw uzyskano oszczędności około 200 000 zł. /zmniejszenie ubytków naturalnych wynika z właściwego przechowywania i wydawania paliw/.

Pomimo małej obsady sekcji służby mps /kierownik sekcji, magazynier i pomocnik magazyniera/ służba ta funkcjonuje prawidłowo, a poprzez należyte wykonanie zadań przez jej personel i własne inicjatywy przysparza niemałe oszczędności w gospodarowaniu paliwami.

Osiągnięcia służby MPS są niezaprzeczalne, do czego wybitnie przyczynił się tow. mjr Piątek.

4. W kasynie:

Sprawami żywienia zbiorowego w kasynie i w bufetach obok etatowej administracji zajmuje się Rada Konsumentów, która koncentrowała swoje wysiłki w kierunku dalszego usprawnienia obsługi konsumentów poprzez zwiększenie asortymentów posiłków w kasynie i restauracji, potraw garmażeryjnych w bufetach oraz sprawnego działania personelu.

Na podstawie wypowiedzi członków Rady Konsumentów zawartych w protokołach posiedzeń należy stwierdzić, że ogólnie słuchacze i kadra są zadowoleni ze smacznych posiłków w kasynie "FILIA". Dość częste natomiast są narzekania na posiłki zwłaszcza pod względem urozmaicenia w obu kasynach.

Na ćwiczeniach, w zależności od potrzeb, żywienie organizowane jest w jednym lub kilku punktach, a jakość posiłków jest dużo lepsza niż w garnizonie. Mankamentem utrudniającym właściwą organizację żywienia w warunkach polowych jest brak sprzętu przystosowanego do żywienia w polu.

W ostatnim okresie kierownictwo kasyna napotyka trudności w zaopatrzeniu, szczególnie w mięso i podroby. Odczuwa się

brak śledzi. Mając na uwadze te trudności, w celu rekompensaty wprowadzono do jadłospisu więcej drobiu i jaj oraz innych wyrobów.

a/ Restauracja:

Generalnie biorąc odczuwa się narzekanie konsumentów na mało urozmaicone potrawy. Szczególnie po godzinie 17.00 kiedy to nie podaje się gorących potraw oraz na zbyt długi czas oczekiwania na obsługę;

b/ Działalność bufetów:

We wszystkich bufetach sprzęt /podgrzewacze, tace, nakrycia itp/ jest mało estetyczny oraz odczuwa się brak odpowiednich pomieszczeń na zaplecze /składanie transporterów oraz różnego opakowania/. Sprzęt mechaniczny i chłodniczy jest w zasadzie wystarczający.

W zakresie zaopatrzenia i obsługi bufetów Rada Konsumentów w zasadzie nie ma większych zastrzeżeń. Ujawnione niedociągnięcia w tym zakresie są załatwiane na bieżąco przy obustronnym zrozumieniu ważności tego zagadnienia ze strony Rady i kierownictwa kasyna. Z uwagi na chwilowe braki ogólnorynkowe szczególnie wędlin IV grupy /powyżej 60 zł. na 1 kg/, artykułów spożywczych konserwowych /miedzy innymi i podrobów/ kierownictwo kasyna wskutek ciągłej interwencji ze strony Rady Konsumentów w celu złagodzenia tego stanu wprowadziło zestaw dań i potraw garmazeryjnych takich, jak: - kasza gryczana, kopytka z boczkim i makarony, pierożki z kapustą, gołąbki, potrawy rybne.

Z dużym uznaniem należy odnieść się do poczynąń kierownika kasyna tow.inż. Ornatowskiego związanych z zaopatrywaniem bufetu w domu sobotnio-niedzielnego wypoczynku w ZEGRZU.

Wprowadzono również własną produkcję pasztetów i wyrobów cukierniczych w ilościach uzupełniających braki powstałe na skutek zmniejszonych ilości artykułów mięsnych.

W celu poprawienia estetyki pomieszczeń została odnowiona dużym nakładem pracy sala nr 2, a w przyszłym roku planowana jest do odnowienia sala nr 1.

Umożliwiono konsumentom wybór posiłków poprzez wprowadzenie stemplowania bloczków, które gwarantują otrzymanie wy-

branego posiłku. W celu zapewnienia gorących posiłków wprowadzono podgrzewacze, które pozwalają utrzymać temperaturę posiłków długo po ugotowaniu.

W zakresie działalności kasyna stwierdza się ogólną poprawę w stosunku do 1975 roku.

Poczynania kierowników kasyn oceniać należy jako wychodzące naprzeciw potrzebom społecznym zgodnie z oczekiwaniami, a działalność Rady Konsumentów pod przewodnictwem tow. J. Gładysza uznać należy za prawidłową.

W pozytywnej działalności służb kwatermistrzowskich dostrzega się organizatorską i kierowniczą rolę tow. płk.inż. K. Onysiaka.

II. W WOJSKOWEJ ADMINISTRACJI KOSZAR

Wojskowa Administracja Koszar w ciągu 1976 roku wykonała prac remontowych i adaptacyjnych na sumę 8.245.000 zł.

Do głównych prac z tego zakresu należą:

- zakończenie budowy ośrodka oraz wyasfaltowanie drogi dojazdowej i adaptacja piwnic na bufet i stołówkę w ZEGRZU;
- remont kapitalny ul. Wieczorkiewicza biegnącej na terenie ASG;
- modernizacja 30 sal wykładowych w bl. 101 polegająca na: zmianie oświetlenia, wymianie przewodów, zwiększeniu gniazd wtykowych, odmalowaniu sali jadalnej nr 2 w kasynie, parteru holu w bl. 56;
- wykonanie prac adaptacyjnych i remontowych w ośrodku SNDW-Brzeźno;
- wykonanie remontów i prac adaptacyjnych w pomieszczeniach oddziału technicznego oraz Wydziału Wydawniczego;
- wyremontowanie i wykonanie nowej elewacji bloku nr 2;
- dokonanie kapitalnego remontu bl. nr 20;
- przebudowywanie trasy kanalizacyjnej;
- wyremontowanie studni i hydroforni.

Część tych prac wykonywana była systemem gospodarczym. Wszystko to świadczy o dużym wysiłku kierownictwa WAK-u oraz należyтым wykorzystaniu wysiłków żołnierzy rezerwy nieetatowej kompanii remontowej.

Obserwuje się znaczną poprawę w zakresie wykonywania prac remontowych, ale nie towarzyszy temu poprawa organizacji pracy, co jak się wydaje jest najsłabszą stroną działalności WAK-u.

W pracy organizacyjnej WAK dostrzega się także szereg trudności natury obiektywnej, jak na przykład:

- w bardzo wielu przypadkach występują nadmierne trudności w uzyskaniu sprzętu do mechanizacji prac, zwłaszcza rozładunku węgla, a także niemożliwość remontu sprzętu w warsztatach samochodowych ASG WP;
- brak należytej troski ze strony pracowników oraz innych użytkowników o powierzony sprzęt, użytkowane pomieszczenia, a także niekiedy typowo złośliwe niszczenie niektórych urządzeń /np. tłuczenie lamp oświetleniowych, wyrywanie kontaktów itp./.

III. W GARNIZONOWEJ ADMINISTRACJI MIESZKANIOWEJ

Do głównych zamierzeń realizowanych przez filie GAM na terenie osiedla wojskowego nr 17 w 1976 r. należały:

- remont bieżący /pełny/ budynków 86, 18;
- wykonanie elewacji i pokryć dachowych budynków przy ul. Marsa 84 i Płatnerskiej 1a i 1c;
- remonty bieżące kwater po przekwaterowaniu /80 mieszkań/;
- gazyfikacja budynków nr 7-13 i wymiana urządzeń sanitarnych /wanny, sedesy, zlewozmywaki oraz remont/.

Ponadto GAM nr 6 przystąpił do konkursu osiedlowego, którym objęto wygląd zewnętrzny budynków oraz estetykę wnętrza budynków /klatki schodowe, pralnie/.

Konkurs przeprowadzono od 1.5 do 30.6.1976 r., w wyniku oceny osiedle Rembertów-Poligon zajęło drugie miejsce w ramach przeglądu osiedli wojskowych Garnizonu Warszawa. Ambicją mieszkańców osiedla oraz GAM-u nr 6 jest zajęcie w 1977 r. pierwszego miejsca.

Zaplanowane remonty GAM wykonał w 85%.

Do słabych stron w organizacji pracy i realizacji zamierzeń GAM należą:

- słaba kontrola i rozliczanie z powierzonego materiału pracowników /rzemieślników/ GAM;
- zbyt opieszale usuwanie zgłoszonych usterek bieżących /natomiast zgłoszenia prywatne bezpośrednio u fachowców są wykonywane szybko i dokładnie/;
- słabe ogrzewanie na Polance;
- słabe ciśnienie wody na wyższych piętrach w budynkach na Polance;
- niszczenie chodników przez samochody w rejonie magazynu materiałowego GAM /budynek kościelny/ oraz w rejonie bl.18 i 19 /firma budowlana/;
- brak estetycznego wyglądu piwnic;
- niepełne przygotowanie budynków mieszkalnych na zimę; /brak szyb w piwnicach, strychach, połamane klamki i samozamykacze drzwi w korytarzach itp. w rejonie osiedla nr 2 bl.111, 115,17,18,19/.

Jednocześnie z dużym uznaniem należy podkreślić włożony wysiłek tow.sierż. SERAFINOWSKIEGO dla pokonania trudności związanych z gazyfikacją osiedla nr 1. Wysiłek ten wsparty czynami społecznymi mieszkańców tego osiedla i działaniem przedstawicieli komitetu blokowego uwieńczony został powodzeniem, dzięki czemu poprawiły się warunki życia znacznej części mieszkańców, w tym także kadry uczelni.

Można ogólnie uznać, że praca filii GAM winna ulegać dalszej poprawie, a Komitet Osiedlowy pod przewodnictwem tow. płk. M. Kowalskiego winien zwiększyć swoją działalność, zwłaszcza w zakresie koordynacji zamierzeń GAM i bezpieczeństwa w osiedlu oraz zapobiegać nadmiernej dewastacji, czynionej w znacznej mierze przez nieodpowiedzialny element.

IV. W DZIAŁALNOŚCI PLACÓWEK HANDLOWO-USŁUGOWYCH

Liczba i rodzaj prowadzonych placówek w zasadzie zaspokaja potrzeby mieszkańców osiedla i nie widzi się naglących potrzeb otwierania dodatkowych placówek.

Do najważniejszych problemów w dziedzinie organizacji placówek handlowo-usługowych należą braki kadrowe. Brak personelu do pełnej obsady sklepów stwarza trudności w zakresie utrzymywania wymaganych godzin otwarcia sklepów, zwiększa czas

wyczekiwania w kolejkach oraz powoduje to, że niektóre sklepy pracują tylko na jedną zmianę /spożywczy nr 140/5 i warzywniczy 140/8/. Zadziwiający jest fakt, że w obu wymienionych placówkach stan ten trwa od wielu miesięcy i kierownictwo sklepów ani SWPH /pion kadrowy/ nie potrafią tego rozwiązać. Sklepy pracujące na jedną zmianę w dziale spożywczym nie spełniają w naszych warunkach swojej roli.

W dziale spożywczym, który jest jednym z najważniejszych działów, ciągłość zaopatrzenia w asortyment towarowy określony jako minimum asortymentowe nie zawsze jest zachowana. Obserwuje się często braki pieczywa, szczególnie białego, które zwykle jest w sklepach tylko do godziny 10.00-11.00. Są też narzekania na jakość pieczywa, a niekiedy także na opóźnione dostawy. Od dłuższego czasu stwierdza się zbyt małe i ograniczone asortymentowo zaopatrzenie w sery twarde, jaja świeże, śmietany wyższego gatunku i okresowo w masło. Zbyt mało dostarcza się wyrobów garmażeryjnych i w bardzo małym wyborze. Od czasu powstania na rynku krajowym trudności z cukrem brak jest na półkach sklepowych wielu podstawowych przetworów owocowych.

Zdaniem konsumentów ogólne braki mięsa i wyrobów mięsnych na rynku w dostatecznej ilości winny być rekompensowane obfitością innych artykułów, jak sery, ryby i przetwory rybne oraz inne wyroby garmażeryjne. Tymczasem brak tych ostatnich powoduje jeszcze większe zapotrzebowanie na mięso i jego przetwory.

Występujący okresowo brak kasz, mąki i ryżu został w zasadzie opanowany w sklepach - można je, chociaż w ograniczonej ilości - kupić. Brak konserw mięsnych występują chronicznie od lipca br. Otrzymywane ilości rozchwytywane są w ciągu kilkunastu minut.

W dziale mięsnym ilość i asortyment mięsa i przetworów mięsnych nie zaspokaja w pełni potrzeb mieszkańców osiedla. Trudności w tej dziedzinie powiększa fakt wzmożenia zakupów mięsa i wędlin w naszych sklepach przez wojskowych zawodowych zamieszkałych w Warszawie oraz pracowników cywilnych ASG WP zamieszkałych poza ASG, a także przez słuchaczy. Występuje to zwłaszcza w dniach przedświątecznych oraz w dniach nauki własnej.

Szczególnie daje się odczuć brak w dostatecznej ilości mięsa wieprzowego wysokiej jakości /schab, karkówka, łopotka/, mięsa wołowego świeżego bez kości oraz wędlin wyższego gatunku. Mięso innych gatunków jak np. wołowe z kością oraz wędliny niższych gatunków w większości przypadków zaspokajają potrzeby konsumentów. Wskutek niedostatecznej ilości wymienionych artykułów mięsnych w sklepach w dniach dostawy powstają duże kolejki. W celu zmniejszenia trudności w tym zakresie wprowadzono ilościowe ograniczenie w zakupach mięsa i wędlin oraz zakaz sprzedaży tych artykułów dla ludzi nie związanych z ASG WP i instytucjami na terenie naszego osiedla.

Należy nadmienić, że wprowadzone ograniczenia mimo ich niepopularności zostały przez większość przyjęte z dużym zrozumieniem. Pojedyncze przypadki impulsywnych zachowań i nadmiernej krytykanctwa były wyrazem zachowań danej jednostki. Nigdy nie były utożsamiane z odczuciem opinii społecznej.

W dziale warzywnym daje się szczególnie zauważyć mały wybór owoców krajowych i ich niski gatunek oraz braki niektórych mrożonek. Sprawa zaopatrzenia sklepów w warzywa, owoce i owoce importowane pozostawia wiele do życzenia. W porównaniu do zaopatrzenia sklepów w Rembertowie nasze sklepy mają ubogie zaopatrzenie.

W działach przemysłowym i tekstylnym oraz w placówkach usługowych podległych SWPH większych trudności wymagających szerszego omówienia nie zauważono.

Praca personelu sklepowego w zakresie uprzejmości, rzetelności i fachowości obsługi klientów nie budzi większych zastrzeżeń. Skarg klientów na nieuprzejmość obsługi jest b.mało, a w niektórych sklepach i punktach usługowych stwierdza się wyłącznie podziękowania.

Praca kierowników placówek w zakresie zapewnienia ciągłości zaopatrzenia w towary może budzić wiele zastrzeżeń. Braki zaopatrzenia powstają jednak w wielu przypadkach nie z ich winy.

V. W ODDZIALE TECHNICZNYM ASG WP:

1. W Służbie Samochodowej:

a/ Stan urządzeń technicznych i garażowych:

PKT jako obiekt, nie zapewnia funkcjonalności ze względu na brak wymaganej ilości pomieszczeń oraz wyposażenia kwaterynkowego w świetle potrzeb związanych z dużą, codzienną przepustowością pojazdów; obecne warunki są zbyt uciążliwe dla obsługi w wykonywaniu zadań. Modernizacja PKT rozpocznie się w 1977 roku.

PSO - obecny stan tego obiektu nie zapewnia właściwego funkcjonowania, zgodnego z przeznaczeniem, ze względu na brak odpowiedniej ilości kanałów /są 3, a potrzeba 8-10/, brak miejsca dla stacji diagnostycznej. Sprawa ta wymaga szybkiego rozwiązania w świetle aktualnych i przyszłych potrzeb. POS będzie modernizowana w 1977 r.

Garaże samochodowe wymagają generalnego remontu ze względu na brak co, nadmiernie wyeksploatowane drzwi /zbutwiałe drewniane konstrukcje, zniszczone metalowe okucia/ stwarzają groźbę wypadków, przecieki w stropodachu, uszkodzenia ścian powodują dewastacje budynku itp.

b/ Funkcjonowanie PKT i PSO:

Mając na uwadze obecne warunki oraz poważny zakres zadań i obowiązków personelu, uznaje się, że działalność tych obiektów jest prawidłowa. Stwierdza się również, w świetle sprawdzonych dokumentów, że istnieje zgodność planowania z realizacją. Ustalono, że zdarzają się niewielkie opóźnienia w terminowej naprawie pojedynczych pojazdów z powodu trudności w uzyskaniu części zamiennych. Nadmienia się, że na terenie tych obiektów istnieje odpowiedni ład, porządek i dyscyplina.

c/ Stan wyszkolenia i wychowania żołnierzy kompanii samochodowej:

Dokumentacja szkoleniowa jest aktualna i prowadzona na bieżąco. Realizacja programu szkolenia przebiega w sposób prawidłowy. Ogólny stan dyscypliny w świetle sprawdzonych

dokumentów /protokoły analiz dyscypliny, książki wydanych przepustek i wychodzących z koszar/ kształtuje się zadowolająco. Dowódca kompanii stosuje dość szeroki wachlarz środków profilaktyczno-wychowawczych w postępowaniu z żołnierzami. W 1976 r. nie stwierdzono w kompanii żadnego wypadku nadzwyczajnego. Jednocześnie stwierdza się, że w niektórych przypadkach naruszenie dyscypliny następuje na skutek nadmiernej swobody pozostawianej kierowcom przez dysponentów, a także dużego przeciążenia ich wyjazdami służbowymi. Rejon zakwaterowania kompanii samochodowej sprawia korzystne wrażenie.

Po przeanalizowaniu zakresu zadań związanych z zabezpieczeniem procesu szkolenia celowe byłoby dokonanie zamiany pewnej ilości samochodów ciężarowych na samochody typu dostawczego, co jest szczególnie istotne ze względu na nieekonomiczną eksploatację samochodów ciężarowych przy częstym przewożeniu zbyt małych ładunków w stosunku do tonażu pojazdów.

Kierownictwo wydziału przejawia dużo inwencji i zaangażowania w codziennej działalności, posiada dobre rozeznanie w zakresie bieżących i przyszłych potrzeb służby oraz wykazuje troskę o jej właściwy rozwój.

Wskazane jest, by warsztaty naprawcze służby samochodowej z większym zrozumieniem odnosiły się do potrzeb remontu sprzętu niektórych urządzeń WAK /np. spychacze i inne agregaty z silnikami spalinowymi/.

Na wyróżnienie za pracę zasługuje dowódca kompanii i kierownik PKT.

2. W Służbie łączności i GWE w zakresie:

a/ Zamierzeń dotyczących polepszenia łączności:

W bieżącym i przyszłym roku przewidziana jest rozbudowa centrali automatycznej o dalsze 200 numerów, okablowanie poligonu dla potrzeb szkoleniowych CDO, zainstalowanie telegrafu /którego do chwili obecnej nie było w ASG/. Wykonanie tych przedsięwzięć będzie realizowane w ramach funduszu Szefostwa Łączności MON oraz poprzez zaangażowanie własnych sił i środków wydziału i kompanii łączności.

b/ Stanu przechowania, zabezpieczenia i konserwacji sprzętu: Zespół nie dopatrzył się uchybień, chociaż wydaje się, że pomieszczenie przeznaczone do odpoczynku i spożywania posiłków przez pracowników warsztatów łączności powinno służyć wyłącznie temu celowi, stwierdzono zaś, że zainstalowanie wiertarki oraz przechowywanie materiałów drzewnych w tym pomieszczeniu było przyczyną braku należytej estetyki. Należy jednocześnie nadmienić, że w GWŁ w wyniku blokady etatów zaangażowano na nieobsadzonych stanowiskach pracowników cywilnych 17 żołnierzy służby zasadniczej kompanii łączności, co w stosunku do ogólnej ilości 54 stanowisk GWŁ stanowi około 32%. Ten stan rzeczy świadczy niewątpliwie o poważnych trudnościach w tym zakresie, a także o zaradności szefów wydziału łączności oraz GWŁ. Komisja stwierdziła, że ubiór tych żołnierzy jest dość swobodny i estetycznie niejednolity, co ze względu zwłaszcza na styczność z pracownikami cywilnymi wymaga niezwłocznej poprawy.

c/ Planowania i realizacji programu szkolenia w kompanii łączności:

Tygodniowy rozkład zajęć nie pokrywa się z miesięcznym planem szkolenia kompanii ze względu na wykonywanie szeregu prac związanych z rozbudową sieci łączności na poligonie oraz na zaangażowanie żołnierzy w GWŁ, a ponadto na wykorzystanie żołnierzy do różnych prac na rzecz akademii /np. zgodnie z miesięcznym planem zajęć w dniu 19.11.76 r. powinny być przeprowadzone następujące zajęcia: 2 godz. szkolenia politycznego, 1 godz. z regulaminów, 1 godz. z WF i 2 godz. z opisu sprzętu łączności, w tygodniowym zaś rozkładzie zajęć umieszczono obok szkolenia politycznego związanie napowietrznej linii łączności na poligonie. Podobny stan rzeczy przedstawia się w innych dniach/. Należy nadmienić, że na większości rozkładów zajęć brak jest adnotacji o przyczynach nieprzeprowadzenia zajęć w planowanym terminie i o terminie ich przeprowadzenia w przyszłości. Dowódca kompanii posiada zaewidencjonowane w zeszycie nr 132/76/kł dokładne, codzienne rozliczenie ludzi, z którego wynika, że kompania łączności nie jest w stanie bieżąco realizować programu szkolenia, z wyjątkiem szkolenia

politycznego, odbywającego się systematycznie. Stosowane są jednak próby rozwiązania tego problemu np. poprzez szkolenie żołnierzy pracujących w GWŁ w drugiej specjalności wojskowej i egzaminowanie ich. Na stwierdzone usterki zwrócono uwagę szefowi wydziału i dowódcy kompanii łączności oraz polecono usunąć je.

Sprawą niezmiernie ważną jest, aby dokonać takiego zabiegu, by plan szkolenia pododdziału był zgrany z planem prac na rzecz ASG. Trzeba wykluczyć działania przypadkowe.

d/ Oszczędności:

Prace wykonywane siłami własnymi służby łączności i żołnierzy kompanii łączności dają znaczne korzyści ekonomiczne. Świadczy o tym ułożenie telefonicznego kabla ziemnego o długości 2 km, wartości 30 tys. zł.

Zespół stwierdza, że całokształt gospodarki służby łączności prowadzony jest na dobrym poziomie. Proces szkolenia kompanii nie jest właściwie realizowany z powodu trudności niezależnych od woli dowódcy kompanii.

3. W służbie inżynierskiej w zakresie:

a/ Przechowywania i ewidencji sprzętu inż-sap.

Gospodarka materiałowa w tym zakresie nie budzi poważniejszych zastrzeżeń, chociaż należy stwierdzić, że komisja spotkała się z pojedynczymi egzemplarzami sprzętu saperskiego /np. łopaty, topory/, które nie były należycie wyostrzone i zakonserwowane. Ponadto w magazynie materiałów użytku bieżącego i podręcznych komisja zauważyła drobne zaniedbania w utrzymaniu porządku.

b/ Ewidencji

Stwierdzono drobne usterki /np. pęknięte przesnurowanie książki ewidencyjnej/. Podczas wyrywkowego porównywania stanu ewidencyjnego z faktycznym stwierdzono pewne drobne rozbieżności, które wyjaśniono w toku pracy komisji. Rozbieżności te nie rzutują ujemnie na ogólną prawidłowość prowadzenia ewidencji.

c/ Zaopatrywanie CDO w materiały wybuchowe i środki zapalające: Zasygnalizowany problem w poprzedniej kontroli nie został rozwiązany. W dalszym ciągu niewielkie ilości tych materiałów /np. 10 kg/ niezbędnych do jednorazowego użytku, są przewożone transportem samochodowym z Pomiechówka. Ten stan rzeczy - zdaniem komisji - pozostaje w sprzeczności z obowiązującą instrukcją Departamentu Uzbrojenia MON "Przepisy o przechowywaniu i utrzymywaniu sprawności technicznej sprzętu uzbrojenia w oddziałach" cz. I załącznik nr 10 "Wykaz amunicji i materiałów wybuchowych, które można razem przechowywać w jednym magazynie, składach amunicji związków taktycznych", w uwagach jest zapis o następującej treści: "Ciężar materiałów wybuchowych luzem, które zezwala się przechowywać razem z innymi rodzajami amunicji, nie powinien przekraczać 200 kg". Przechowywanie takich ilości materiałów w magazynie uzbrojenia i amunicji ASG WP spowodowałyby co najmniej 5-krotne zmniejszenie przejazdów samochodowych.

d/ Eksploatacji agregatów oświetleniowych i zespołów prądowców:

W wyposażeniu ASG znajdują się - obok dwóch elektrowni oświetleniowych - dwa nieetatowe zespoły prądowców marki "WOLA" UZPP-125, które nie figurują w ewidencji WOW, co jest przyczyną nieotrzymywania przydziału potrzebnej ilości motogodzin do zabezpieczenia oświetlenia w przypadkach awarii sieci stałej. Ponadto do obsługi tych urządzeń powinni być kierowani żołnierze posiadający odpowiednie przeszkolenie i uprawnienia do obsługi maszyn o mocy 1-100 Kw.

4. W służbie uzbrojenia i elektroniki

Stwierdza się, że całokształt gospodarki tej służby prowadzony jest w sposób nie nasuwający żadnych zastrzeżeń. Magazynowanie sprzętu uzbrojenia, amunicji, sprzętu optycznego itd. pod względem zabezpieczenia, konserwacji, przechowywania oraz utrzymania ładu i porządku w magazynach i warsztatach jest wzorowe i zasługuje na naśladowanie przez inne służby ASG. Również ewidencja prowadzona jest estetycznie i

komunikatywnie. W utrzymaniu i przechowywaniu uzbrojenia w kontrolowanych pododdziałach komisja nie stwierdziła poważniejszych uchybień.

Komisja nadmienia, że szef wydziału uzbrojenia i elektroniki tow. ppłk Kliński będąc jednocześnie sekretarzem POP posiada duże zasługi w doprowadzeniu gospodarki tej służby do wzorowego stanu, a także wykazał duże zainteresowanie i aktywność podczas partyjnej kontroli oddziału technicznego poprzez osobisty w niej udział i zaangażowanie. Na wyróżnienie zasługuje także magazynier uzbrojenia.

5. W służbie chemicznej

Działalność tej służby jest nienaganna. Magazynowanie sprzętu, ewidencja i konserwacja nie nasuwają żadnych zastrzeżeń.

Biorąc pod uwagę dokonane ustalenia w zakresie kontrolowanym uważa się, że Oddział Techniczny ASG mimo pewnych usterek sprawnie wykonuje swoje zadania, co jest niewątpliwą zasługą tow. płk. W. Stebnickiego.

VI. W DZIAŁALNOŚCI SŁUŻBY ZDROWIA ASG WP

Ocena pracy służby zdrowia oparta jest na udokumentowanych opiniach kadry i słuchaczy ASG WP oraz CDO, rodzin wojskowych, pododdziałów i pracowników cywilnych oraz przeprowadzonej kontroli Izby Chorych. Działalność służby zdrowia ASG WP najlepiej oceniają pododdziały obsługi uważając, że jest ona b.dobra. Również kadra oraz słuchacze ASG WP i CDO oceniają służbę zdrowia dobrze. Najniższą ocenę działalności służby zdrowia wystawiają rodziny i pracownicy cywilni. Pracownicy cywilni przeważnie z tego powodu, że brak jest lekarza stomatologa, ginekologa i pielęgniarek, którzy byłiby na etatach Związków Zawodowych i obsługiwali tylko pracowników cywilnych.

Związki Zawodowe mają etaty i pieniądze na zatrudnienie lekarzy, ale brak chętnych wśród lekarzy ASG WP. Nowy szef Służby Zdrowia ASG WP będzie musiał znaleźć rozwiązanie tej sprawy.

Rodziny kadry zawodowej odczuwają niedostatki opieki lekarskiej głównie z dwóch powodów: pierwszy, że wizyty lekarzy w domach chorych następują zbyt późno od momentu zgłoszenia /zdarzają się przypadki, że po 8-12 godzinach/; nie są to zapewne przypadki częste, ale i takie mają miejsce. Drugi powód to zmiany godzin pracy lekarzy w ich gabinetach, a czasem i brak lekarza; wtedy ratuje sytuację siostra, wykonując badania, do których nie ma prawa.

Do szczególnie pozytywnych zjawisk w działalności Służby Zdrowia ASG WP należy zaliczyć "wyjście jej z gabinetów lekarskich na zewnątrz". Wyraża się w ostrym nadzorze sanitarnym i higienicznym obiektów żywnościowych /magazyny, kasyno, stołówki/, mundurowych /pralnia, łaźnia itp./, socjalnych i rekreacyjnych /obiekty sportowe, ośrodki wczasowe, kolonie młodzieżowe, przedszkola itp/. Ponadto osiągnięciem jest staranne zabezpieczenie ćwiczeń słuchaczy oraz masowych imprez ASG WP /nie dotyczy to imprez sportowych organizowanych przez Klub Sportowy "KADRA"/ i wyposażenie apteczek pierwszej pomocy w miejscach pracy wg wymogów BHP. Zaslugę tę należy przypisać głównie mjr lek. Józefowi MACHACZCE, który również prowadzi akcję odczytową dla żołnierzy i słuchaczy ASG WP w ramach działalności KWZ.

Mimo niezłego stanu zabezpieczenia medycznego ASG WP i CDO przez naszą służbę zdrowia stwierdzamy pewne braki w możliwościach służby zdrowia i braki organizacyjne, które wymagają ich usunięcia lub dążenia do poprawy istniejącego stanu:

- zbyt nie zdecentralizowanie opieki zdrowotnej pracowników cywilnych ASG WP;
- brak obsady etatowej personelem lekarskim i pomocniczym dla pracowników cywilnych;
- mała ilość samochodów sanitarnych i nie najlepsza sprawność techniczna istniejących;
- brak gabinetu inhalacji gardła i leczenia zachowawczego aparatu głosowego wykładowców ASG WP i CDO;
- występują też niedociągnięcia organizacyjne.

W poprzednim okresie były skargi na opiekę nad żołnierzami leżącymi na Izbie Chorych, dlatego zbadano tę sprawę obecnie i ustalono:

- żołnierze leżący na leczeniu mają właściwą opiekę lekarską, piżamy i pościel czysta, na salach dobry porządek, ale brak jest należytego nadzoru, gdyż zdarzają się przypadki samowolnego opuszczania Izby Chorych przez żołnierza będącego na leczeniu;
- węzły sanitarne /ubikacja i łazienka/ czyste i wyposażone w wodę zimną i ciepłą, prysznice sprawne;
- stołówka i pomieszczenia pomocnicze kuchni utrzymane dość czysto i zaopatrzone w kuchenkę do podgrzewania stawy, termę do grzania wody, stoły, krzesła, szafę na naczynia oraz niezbędne naczynia /termos, bańki, wazy, talerze, kosz na chleb/. Kubki, noże oraz widelce chorzy mają własne i utrzymane czysto. Czystość naczyń i porządek w szafie z naczyniami przedstawia wiele do życzenia. Na półkach za naczyniami odpadki chleba, boczku i sera. W brudnych wazach znajdowały się również odpadki żywności. Talerze myte, ale chyba myte zimną wodą, bo są ślady tłuszczu. Naczynia te myją sami chorzy, prawdopodobnie bez nadzoru. Nie stwierdzono obecności szczotki /szczotek/ i zmywaków do mycia tych naczyń, jak również suszarek /ściekowych/. Za przedstawiony stan odpowiada plut. BASIŃSKI szef izby chorych. Uwagi te przedstawiono plut. Basińskiemu i obecnemu lekarzowi.

Wskazane jest, aby w najbliższym okresie podjęto następujące działania:

- staraniem Zw. Zawodowych, Inspektora BHP i służby zdrowia zapewnić ciągłość i systematyczność okresowych badań pracowników cywilnych zatrudnionych w warunkach szkodliwych dla zdrowia;
- staraniem Wydziału Kadr i szefa Służby Zdrowia uzyskać obsadę etatów służby zdrowia przeznaczonych dla pracowników cywilnych;
- staraniem Oddziału Technicznego i szefa Służby Zdrowia, zapewnić lepszą sprawność transportu sanitarnego, a jeśli byłoby to możliwe zwiększyć jego ilość;
- staraniem szefa Służby Zdrowia zbadać czy możliwe jest zaopatrywanie pracowników cywilnych w lekarstwa w aptece ASG WP;
- staraniem szefa Służby Zdrowia i kierownictwa Klubu "KADRA" wprowadzić badania lekarskie zawodników klubu;

- staraniem służby zdrowia i kierownika Cyklu Wyszkożenia Ogniowego i WF szczególną opieką otoczyć oficerów z IV grupą zdrowia;
- wzmóc nadzór nad porządkiem i czystością w stołówce, a szczególnie w kuchni Izby Chorych.

Wypada podkreślić, że szczególną sympatią i uznaniem opinii społecznej cieszą się: mjr lek. L. Dobiecki i kpt. dr M. Błaszczyk.

VII. W WYDZIALE FINANSOWYM ASG WP

Podkreślenia wymaga fakt, że w wydziale tym pracuje się w wyjątkowo trudnych warunkach lokalowych, a mimo to nie ma skarg na nieżyczliwość lub złe traktowanie interesantów. Z opinii społecznej o pracy tego wydziału w zakresie załatwiania interesantów wynika, że pracuje on nienagannie. W zakresie umiejętnego i życzliwego załatwiania spraw ludzkich wydział może być przykładem dla innych jednostek organizacyjnych uczelni, co jest niewątpliwą zasługą tow. ppłk. L. Kalbarczyka.

VIII. W DZIAŁALNOŚCI SOCJALNEJ

1. Zabezpieczenie ilości kwater

Na rok 1976 w ewidencji Komisji ujęto następujące potrzeby mieszkaniowe:

- na liście nie posiadających kwater	- 135
- na liście posiadających poniżej 5 m ² na osobę	- 16
- na liście posiadających poniżej 7 m ² na osobę	- 48
- na liście wymagających zamiany kwatery	- 58
- na liście mieszkań spółdzielczych	- 172
- na liście mieszkań spółdzielczych dla pracown.	- 40
- na liście na domki jednorodzinne	- 104

Ogółem na 1 stycznia 76 r. - 573 sprawy mieszk.

Do 29.11.1976 r. załatwiono następującą ilość spraw mieszkaniowych:

- przydział mieszkań służbowych dla nie posiadających	- 84
- przydział mieszkań w nagrodę	- 4
- poprawa warunków mieszkaniowych	- 14

- zamiana mieszkania	- 4
- wykwaterowanie z garnizonu	- 4
- przydział mieszkania na tymczasowe zakwaterowanie	- 7
- przydział mieszkań spółdzielczych kadry	- 28
- przydział mieszkań spółdzielczych prac.cywilnych	- 1
- przydział mieszkania służbowego prac.cywilnych	- 2
	<hr/>
Razem:	148

Ponadto przydzielono 1 domek jednorodzinny oraz 1 samochód osobowy Fiat 126 P.

Do dnia 29.11.76 r. załatwiono ponad 62% oczekujących i nie posiadających mieszkań.

Do końca roku mieszkaniowego, tj. do końca marca 1977r. jest szansa załatwienia dodatkowo jeszcze około 30 spraw mieszkaniowych.

2. Zabezpieczenie ilości kart wypoczynkowych

ASG w 1976 r. otrzymała 216 kart wypoczynkowych dla kadry i podległych jednostek.

SNDW-Brzeźno od czerwca do września dysponował 7 turnusami po 140 miejsc dla ASG.

$$140 \times 7 = 980$$

$$+ 216 - \text{razem } 1196 \text{ kart}$$

Słuchacze ASG otrzymali 165 kart wczasowych w okresie od 21.06 do 2.09. Faktycznie mogą korzystać w okresie od 21.07 do 18.08. Za zgodą komendy i KP ASG część kart z puli słuchaczy wykorzystaną kadra z rodzinami. Słuchacze wczasów otrzymali 2 razy po 40 kart w turnusie 15 i 16 w SNDW Brzeźno.

Poza ww. ilościami ASG otrzymała:

- 100 kart wczasowych turystycznych;
- 15 kart na wymienne wczasy zagraniczne - turystyczne;
- 4 karty na zagraniczne wczasy wymienne.

W pierwszej kolejności karty wczasowe były przydzielane wyróżniającym się pracownikom i wzorowym nauczycielom akademickim. Z ogólnej ilości 980 kart w SNDW-Brzeźno kadra i rodziny wykorzystowały 713 kart, 80 kart słuchacze oraz związki zawodowe organizując dwie wycieczki tygodniowe po 100 osób w miesiącu czerwcu i wrześniu.

Najmniej wykorzystane są miejsca w Brzeźnie w okresie od 6-19.06 i od 4.09-19.09: na 280 miejsc zaledwie 43 osoby. W skali rocznej ASG posiadanyimi kartami ma możliwość zapewnić wczasy wszystkim zainteresowanym. Nie zabezpieczane są natomiast potrzeby kadry i rodzin w 15 i 16 turnusie, to jest od 21.7-3.8 i od 5-18.08. Na każdy z ww. turnusów brakuje po 100 kart wczasowych. Z powyższego wniosek, że należy równomiernie planować urlopy dla kadry na wszystkie miesiące roku.

Za wyjątkowo korzystne w dziale osiągnięć socjalnych uznać należy oddanie do użytku dla potrzeb wszystkich pracowników ASG domu sobotnio-niedzielnego wypoczynku w ZEGRZU. Dom ten, jak powszechnie wiadomo, powstał dzięki inicjatywie i osobistym staraniom Komendanta ASG WP tow. generała B. CHOCHY, a także dzięki znacznemu zaangażowaniu wszystkich towarzyszy członków Zespołu Komendy. Bezsporny jest fakt, że określoną część zasług za pracę i poniesiony trud związany z oddaniem tego domu mają także:

tow. płk K. ONYSIAK	tow. ppłk P. KOLSICKI
tow. por. J. BRZOZOWSKI	ob. W. KARWACKI
ob. T. WACHNIK	tow. E. ZIELIŃSKI
ob. L. KOZŁOWSKI	ob. S. ŻURAWSKI
ob. H. FIGAT	ob. W. KONOPKA
ob. B. PRZYSOWA	ob. J. HENDLER
ob. J. PIOTROWSKI	

Wszyscy zostali wyróżnieni przez Komendanta ASG WP.

Z wypoczynku w tym domu w minionym sezonie skorzystało 840 osób.

3. Udzielanie zapomóg pieniężnych

Ogółem na zapomogi w roku 1976 przyznano sumę 529.700 zł.: z tego dla kadry 249.700 zł. oraz dla słuchaczy 280.000 zł. Do połowy października wpłynęło wniosków:

od kadry 101, z tego:

- 50 od oficerów starszych, co się równa 12% stanu oficerów starszych;
- 20 od oficerów młodszych, co się równa 20% oficerów młodszych;
- 3 od chorążych, co się równa 18% stanu osobowego chorążych;
- 28 od podoficerów, co się równa 42% stanu podoficerów.

Ogółem do połowy października przydzielono 101 zapomóg dla kadry na sumę 224.800 zł. oraz 125 zapomóg dla słuchaczy na sumę 210.200 zł., a więc łącznie 226 zapomóg na ogólną sumę 435.000 zł.

Charakter wniosków był różny, a więc: trudne warunki finansowe, choroba członka rodziny, urodziny dziecka, życie na dwa domy i rozłąka, dzieci w internatach, śmierć najbliższych członków rodziny oraz wypadki losowe, jak np. pożary, zagabienia, kradzieże itp.

Średnia wysokość planowanej zapomogi 2.000 zł.

Komisja socjalno-bytowa pod przewodnictwem tow. E. Barszcza pracuje wyjątkowo sumiennie, a osobiste zaangażowanie i poświęcenie tow. płk. E. Barszcza zasługuje na szczególne słowa uznania.

4. Świadczenia z funduszu socjalnego na rzecz pracowników cywilnych

Z czasów skorzystało 301 pracowników; w tym zorganizowane były dwie 7-dniowe wycieczki do Brzeźna. Na wczasy wyjeżdżali pracownicy, członkowie rodzin i renciści.

Na zimowiska wyjechało 20 dzieci, dopłata wyniosła 9.321.-

Dopłata do kart czasowych dla pracowników wyniosła 281.656.-

Na koloniach i obozach przebywało 48 dzieci dopłata wyniosła 42.668,-

W imprezie noworocznej wzięło udział 398 dzieci, koszt imprezy wynosił 28.269,-

Lot samolotem - w tej imprezie wzięło udział 48 osób 11.368,-

Wczasy w Zwardoniu k/Żywca 23 pracowników

Wycieczka do Rabki 9 pracowników

Wycieczka w Bieszczady 40 pracowników

Wycieczka do Zielonej Góry, Poczdamu i Berlina - 49 pracowników

Wycieczka do Torunia - 17 pracowników.

Ogółem koszty wycieczek wynosiły: 20.877,-

Bilety do cyrku - 1159 szt. 33.600,-

Bilety do różnych teatrów i kin - 850 szt. 41.467,-

Ogółem wydatki z funduszu socjalnego wyniosły 469.226,-

5. Inne świadczenia z Rady Zakładowej na rzecz pracowników ASG

Dopłata do wczasów	30.201,-
Wycieczki	7.103,-
Zapomogi dla pracowników	18.300,-
Opieka nad emerytami i zapomogi	33.000,-
Inne formy pomocy jak odwiedzanie chorych pracowników, zakup opału i zakup odzieży	15.000,-
Zakup biletów do teatru	7.000,-
Zakup książek dla uczących się	3.020,-
Zakup książek dla pracowników biorących udział w zawodach sportowych	5.000,-
<hr/>	
Ogółem wydatki z Rady Zakładowej:	118.624,-
Zapomogi z funduszu ogólnego z WAK	168.400.-

W ocenie świadczeń socjalnych wymienić należy sumę 1.300 000 zł. przyznanych przez Komendanta ASG z części funduszu wypracowanego przez Ośrodek Obliczeniowy Instytutu Dowodzenia.

Z tych funduszy zakupiono pewną ilość sprzętu sportowego /głównie wodnego/ do naszych ośrodków wypoczynkowych; zakupiono urządzenia chłodnicze i saturatory dla warsztatów, pralni i Wydziału Wydawniczego; określone sumy przeznaczono na zakup sprzętu kulturalnego dla pododdziałów oraz dokonano zakupu zabawek dla przedszkola.

W kontekście przytoczonych wyżej przykładów należy uznać, że w działalności socjalnej miniony rok był szczególnie owocny. Sumienna i wysoce pożyteczna praca towarzyszy z Komisji Socjalno-Bytowej Rady Związków Zawodowych, Klubu i Kwatermistrzostwa wartości tych dokonań jeszcze bardziej spotęgowała.

Wydaje się, że w ocenie dokonań socjalnych niepoślednią rolę odegrały także czyny społeczne realizowane przez poszczególne POP przy urządzaniu Ośrodka w ZEGRZU łącznie z przystankiem wodną, a także prace wewnątrz rejonu akademii. Nie należy także zapomnieć, iż wiele z tych dokonań można było realizować dzięki bezinteresownej pomocy towarzyszy działających społecznie.

IX. W ZAKRESIE BHP

W zasadzie stan bhp w ASG WP jest zadowalający. W ubiegłym roku zaznaczył się pewien postęp w tym zakresie, jednak większych zmian należy się spodziewać dopiero po oddaniu do użytku nowych inwestycji.

Do komórek, które się wyróżniają dodatnio zaliczyć należy:

Wydział Wydawniczy, który mimo trudności lokalowych rozwiązań szereg problemów z zakresu bhp i warunków pracy; Oddział Techniczny, który mimo pewnych niedociągnięć korzystnie wyróżnia się od pozostałych komórek. Pralnia. Budynek pralni nie nadaje się na ten cel, jest zniszczony i popękany, jednak kierownik pralni ob. Chruścicki zrobił maksymalnie dużo, aby polepszyć i ułatwić pracę. Nowe kasyno, które mimo nie najlepszego rozplanowania potrafiło zapewnić minimum bhp.

Komórkami, które nie rozwiązały spraw bhp, a raczej cofnęły się w rozwoju są:

Warsztaty WAK. Pomieszczenia brudne, zagrazone, porozrzucany materiał, nieco zniszczone szafki w szatniach, brak narzędzi. W całych warsztatach nie widać troski o polepszenie warunków pracy, głównie ze strony pracowników.

Chlewnia - ze względu na stan techniczny budynku nie zapewnia bezpieczeństwa. Uszkodzone stropy grożą zawaleniem. Dotychczasowe remonty polegały na malowaniu, nie usuwały zasadniczych usterek.

Pomieszczenie socjalne robotników przeładunkowych, mimo przeprowadzonego remontu, przedstawia smutny obraz. Wynika to z niedbalstwa i wandalizmu pracowników.

Kotłownia i oczyszczalnia ścieków - to główny problem ASG.

Kotłownia, pomijając jej niewydolność do ogrzewania Akademii, nie zapewnia minimum higieny dla pracowników. Brak pomieszczeń do spożywania posiłków. Niewystarczająca i w dodatku brudna szatnia.

Oczyszczalnia ścieków nie spełnia swojego zadania.

Pławnice bl.14 wymagają pilnego uporządkowania i remontu. Przegniłe ściany, opadające tynki, smród. Pomieszczenie mocno zagrożone.

W warsztacie Oddziału Szkolenia: nadmierna ciasnota grozi poważnymi skutkami. Pracownicy sami nie dbają o zachowanie czystości i porządku.

Dotychczas nie rozwiązany jest problem mycia okien. Od wielu lat nic się w tym zakresie nie zmienia. Co roku z tego powodu powstają dwa na szczęście niezbyt groźne wypadki. Szef WAK poczynił starania, by w najbliższej przyszłości problem ten rozwiązać.

W pozostałych komórkach akademii warunki pracy są zadowalające. Należałoby bardziej zmobilizować poszczególnych szefów do troski nad warunkami pracy. Daje to dobre wyniki jak widać po Wydziale Wydawniczym i Oddziale Technicznym.

Konieczne jest przeprowadzenie szkolenia z pracownikami na temat troski o miejsce pracy. Beztroska i bezmyślność pracowników cywilnych jest bardzo szkodliwa dla całości bhp.

Komitet PZPR Akademii Sztabu Generalnego WP na posiedzeniu 11.01.1977 roku po zapoznaniu się z powyższym sprawozdaniem i dodatnią opinią Komendanta o wartości zawartych w nim treści i wysłuchaniu dyskusji uznał, iż treść sprawozdania ściśle koresponduje, w warunkach akademii, z problemami omawianymi przez V Plenum KC PZPR.

Komitet postanowił zaaprobować sprawozdanie i uznać, że zawarte w nim oceny osiągnięć, jak i wytknięte niedociągnięcia są rzeczywistym odbiciem pracy ocenianych komórek organizacyjnych i wymienianych komisji oraz organizacji społecznych.

W wyniku tego Komitet zaleca:

- wszystkim sekretarzom POP w ramach zebrań POP omówić główne treści tego sprawozdania, wiązać je ściśle z problemami V Plenum KC PZPR; a jednocześnie uwypuklić te elementy, które podnoszą sprawy niewłaściwego postępowania społecznego, by osiągnąć poprawę w odniesieniu do: poszanowania mienia społecznego, poszanowania warunków naturalnych środowiska, w którym żyjemy i pracujemy, estetycznego utrzymania miejsc pracy oraz większego przestrzegania przepisów regulujących prawa i obowiązki wynikające z warunków życia społecznego;
- Sekretarzowi POP pracowników cywilnych ASG WP oraz Radzie Zakładowej ZZ podjąć takie działania, w wyniku których ra-

dykalnej poprawie ulegnie dyscyplina pracy wśród pracowników cywilnych, zwłaszcza wzrosła troska o powierzone narzędzia pracy, przestrzeganie warunków bhp i sumiennosc wykonywania prac wynikajacych z tytułu wykonywanych funkcji.

Jednocześnie Komitet PZPR ASG zobowiązuje:

- Towarzyszy będących szefami ocenianych komórek organizacyjnych do wnikliwego przeanalizowania sprawozdania i usunięcia ustalonych niedomogów w terminie do 20.04.1977 roku.
- Towarzyszy innych komórek organizacyjnych, z których wyznaczeni są oficerowie do prowadzenia postępowań wyjaśniających dla likwidacji strat i szkód powstałych w mieniu wojskowym do takiego kierowania ich pracami, by postępowania wyjaśniające były kończone w oznaczonych terminach, ponieważ ma to ogromne znaczenie dla racjonalnej gospodarki;
- Towarzyszy Wydziału Kadr do podjęcia zdecydowanych działań w celu wyszukania i zatrudnienia odpowiednich pracowników w sekcji służby żywnościowej, na kuchni żołnierskiej i w WAK-u.

Komitet PZPR ASG WP wyraża słowa uznania i podziękowania tym wszystkim Towarzyszom, którzy swoją sumienną i ofiarną działalnością służbową oraz społeczną przyczynili się do osiągnięć w dziale gospodarczym i socjalno-bytowym. Komitet wyraża przekonanie, że w 1977 r. działalność ta będzie wyższa niż w roku minionym, co będzie ewidentnym wkładem do uczczenia XXX rocznicy powstania ASG WP.

NOTATKA

O WYNIKACH ROCZNEJ KONTROLI PRACY PODSTAWOWYCH ORGANIZACJI PARTYJNYCH AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP ZA ROK 1976

Zgodnie z planem pracy Komitetu PZPR ASG WP w dniach od 15.11 do 16.12.1976 r. przeprowadzono kontrolę całokształtu rocznej pracy podstawowych organizacji partyjnych.

Kontrolę przeprowadziły zespoły wyznaczone przez egzekutywę Komitetu PZPR ASG WP, które przedłożyły komitetowi na piśmie szczegółowe sprawozdania.

W czasie kontroli sprawdzono:

- planowanie przedsięwzięć partyjnych oraz sposób i jakość ich realizacji;
- jakość realizacji podjętych uchwał partyjnych oraz wniosków i postulatów;
- styl i metody pracy komitetu POP oraz kierowanie pracą grup partyjnych;
- tematykę i częstotliwość posiedzeń komitetu i zebrań POP oraz grup partyjnych;
- stopień zaangażowania w pracę społeczną, realizację poleceń partyjnych oraz przebieg i treść rozmów indywidualnych;
- stan dokumentacji POP i grup partyjnych oraz opłacanie składek partyjnych;
- wzrost szeregów partyjnych.

Przeprowadzona kontrola wykazała, iż nastąpiła dalsza poprawa jakości i stylu pracy wszystkich POP. Wykonane zostały zadania postawione POP na naradzie aktywu partyjnego ASG WP /13.04.1976 r./ oraz zalecenia przekazane po kontroli 1975 r. Stwierdza się dalszą intensyfikację i podnoszenie jakości pracy ideowo-wychowawczej w POP. Właściwie przenoszone są na grunt POP uchwały VII Zjazdu PZPR i w oparciu o nie precyzowane są zadania dla POP, grup partyjnych i poszczególnych członków partii. Dzięki wzrostowi aktywności i intensywności pracy partyjnej przed i po VII Zjeździe PZPR, znacznie wzrosła rola i znaczenie POP w całokształcie życia i działalności poszczególnych komórek organizacyjnych ASG WP. Nastąpił dalszy, wyraźny wzrost jakości pracy grup partyjnych.

Na podkreślenie zasługuje fakt konsolidacji pracy komitetów POP wokół zasadniczych zadań służbowych, bardzo ścisłej współpracy z kierownictwem poszczególnych komórek organizacyjnych ASG WP, podział zadań między wszystkich członków komitetu POP, rozszerzania ścisłego aktywu partyjnego poszczególnych POP, podejmowania kolektywnych decyzji oraz większe jak dotychczas konsultowanie się z poszczególnymi szeregowymi członkami partii.

Kierując się treścią uchwał VII Zjazdu PZPR oraz zaleceniami narady aktywu partyjnego: komitety POP dużo uwagi w swojej działalności poświęciły rozmowom indywidualnym z członkami partii, dokonywaniu bardziej systematycznych i wnikliwych ocen postaw członków partii oraz stałemu zwiększaniu wymagań w zakresie społecznej, politycznej i zawodowej aktywności. Tematyka zebrań partyjnych, w POP i grupach partyjnych, ściśle powiązana była z aktualnymi problemami życia kraju, sytuacją międzynarodową i problematyką dydaktyczno-wychowawczą.

Z protokółów zebrań i posiedzeń komitetów POP wynika duża aktywność członków partii, przejawiająca się troską o utrzymanie wysokiego poziomu dyscypliny i uzyskania jak najlepszych efektów szkoleniowych.

Dalsza intensyfikacja i podnoszenie poziomu pracy ideowo-wychowawczej w POP i równocześnie z tym zaangażowanych postaw u wszystkich członków partii, doskonalenie treści, metod, form pracy partyjnej oraz dydaktyczno-wychowawczej, umacnianie dyscypliny partyjnej i służbowej, kształtowanie właściwych socjalistycznych stosunków międzyludzkich, dobra realizacja wszystkich zadań partyjnych przez POP, w znacznym stopniu wpłynęła na aktywizację życia partyjnego i służbowego i przyczyniła się do osiągnięć ASG WP w 1976 r.

Obok tych pozytywnych cech i ogólnej poprawy pracy partyjnej, dostrzegamy równocześnie, że w niektórych POP nie ustrzeżono się pewnych niedociągnięć. Do nich zaliczamy:

- zbyt ogólne planowanie pracy POP, co wyraża się w tym, że w planach pracy nie wyszczególnia się wszystkich problemów, którymi zajmuje się i zajmować się będzie komitet i cała POP /POP 1 i 16/;

- dokumentacja mało komunikatywna, często dlatego, że

prowadzi się zbyt wiele dokumentów /POP 17, 19, 20, 22/;

- zajmowanie się przez komitety POP sprawami, które należą do kompetencji organów służbowych i nie wchodzą w zakres działania komitetu partyjnego, jak np. prowadzenie dochodzeń, zbieranie zeznań świadków, analiza wniosków racjonalizatorskich itp. /POP Inst. Dow./;

- dublowanie w wielu wypadkach zadań służbowych poleceniami partyjnymi, zbyt formalna, nie przemyślana treść poleceń partyjnych i nieobejmowanie poleceniami wszystkich członków partii /POP 5,16,18/;

- nieplanowanie posiedzeń komitetów oraz zebrań POP i grup partyjnych w miesiącu sierpniu i wrześniu /1,6,8/;

- stosunkowo niska frekwencja na zebraniach POP, do 75% stanu organizacji partyjnej /POP 15,17, Inst. Dowodz./;

- stosunkowo mała aktywność członków partii w dyskusjach na zebraniach POP, zajmowanie przez niektórych towarzyszy postaw zachowawczych oraz zwiększanie aktywności w dyskusji w drodze poleceń partyjnych, nakazujących wybranym członkom partii zabranie głosu w dyskusji /POP 4,15, Inst. Dowodz./;

- zbyt niskie zaangażowanie się towarzyszy w pracę społeczną w granicach 40-50%;

- mało intensywna i aktywna praca nad wzrostem szeregów partyjnych /POP 15,16, Inst. Dowodz./.

Komitety Partyjne uczelni dziękują członkom władz partyjnych za dotychczasową należytą pracę i zobowiązuje wszystkie komitety POP do jeszcze wydajniejszej pracy, a szczególnie w zakresie usunięcia stwierdzonych niedociągnięć. Ta ostatnia uwaga dotyczy przede wszystkim tych KP POP, w których zaistniały te niedociągnięcia.

KP uczelni wyraża przekonanie, że ujawnione niedociągnięcia zostaną jak najszybciej usunięte.

*Właściwie, to odwołujemy
z KP, tj. nie myślować i potanę,
którego więcej, ale nie być*

OCENA WZROSTU SZEREGÓW PARTYJNYCH W 1976 ROKU

Działalność Komitetu Partyjnego ASG WP i podstawowych organizacji partyjnych nad kształtowaniem wysokiej jakości szeregów akademickiej organizacji partyjnej i stałą jej rozbudową była i jest przedmiotem szczególnej troski i stanowi jedno z ważnych zadań pracy wewnątrzpartyjnej.

Dlatego też Komitet Partyjny systematycznie do tych spraw wraca, dokonuje okresowych analiz wyników pracy nad wzrostem szeregów partyjnych, wypracowane wnioski omawia z komitetami POP.

Kolejnej analizy dokonaliśmy na posiedzeniu Komitetu Partyjnego ASG WP w dniu 11.01.77 r., a podane niżej jej wyniki stanowią równocześnie zadania do dalszego działania wszystkich podstawowych organizacji partyjnych nad umacnianiem szeregów partii.

Ideowo-wychowawczą i organizacyjną działalność organizacji partyjnych w tym zakresie charakteryzuje systematyczna dążność do stałego doskonalenia treści i form partyjnego działania, celem którego jest pozyskanie do partii najlepszych ludzi spośród bezpartyjnych, szczególnie z tych grup środowiskowych, gdzie procent upartyjnienia jest bardzo niski. Dotyczy to szczególnie żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i pracowników cywilnych.

Stan upartyjnienia wynosi:

- żołnierzy zasadniczej służby wojskowej	- 7,6%
- pracowników cywilnych	- 7%
- podoficerów zawodowych	- 47%
- chorążych	- 56%

Stąd też przed komitetami i podstawowymi organizacjami partyjnymi, działającymi w tych środowiskach, Komitet Partyjny Akademii stawia zadanie zintensyfikowania pracy ideowo-wychowawczej, której efektem winien być wzrost szeregów partyjnych.

Możliwości wzrostu szeregów partyjnych dostrzegamy również wśród żołnierzy zawodowych Instytutu Dowodzenia. Winien je pełniej wykorzystać komitet POP tej instytucji.

Z obowiązku pracy nad wzrostem szeregów partyjnych nie jest zwolniona żadna podstawowa organizacja partyjna. Rozbudowa

i umacnianie szeregów partyjnych to jedno z głównych zadań każdej organizacji partyjnej.

W pracy tej należy ściśle realizować zadania zawarte w "Wytycznych Sekretariatu KC PZPR w sprawie trybu przyjmowania w szeregi PZPR" z maja 1972 roku.

Zdecydowanej poprawy wymaga praca nad pozyskaniem nowych kandydatów partii spośród pracowników cywilnych - szczególnie młodszych wiekiem, wzorowo wywiązujących się z wszystkich obowiązków służbowych. A jest ich w poszczególnych ogniwach organizacyjnych akademii znaczna ilość. Sprawą tą muszą zająć się wszystkie komitety POP, w obszarze działania których ci młodzi ludzie są zatrudnieni - szczególnie POP-10 i POP-11 /WAK, kasy-no, Węzeł Łączności/. Chętnych i zasługujących na miano kandydata partii rekomendować należy komitetowi POP pracowników cywilnych. Wspólnie prowadzona tutaj praca może gwarantować spodziewane efekty.

Wzrost szeregów partyjnych za ostatnie dwa lata przedstawia się następująco:

Rok	Kandydaci	Członkowie	Razem
1975	26	14	40
1976	22	14	36

Z ogólnej ilości przyjętych w szeregi PZPR w 1976 r. na poszczególne POP przypada:

Nr POP	Kandydaci	Członkowie	Razem
POP-1	1	1	2
POP-3	1	-	1
POP-5	-	1	1
POP-10	2	7	9
POP-11	1	1	2
POP-13	-	1	1
POP-15	2	1	3
POP-16	14	2	16
POP-22	1	-	1
Razem:	22	14	36

Wśród przyjętych w 1976 roku na kandydatów było:

- 6 oficerów;
- 2 chorążych;
- 1 podoficer zawodowy;
- 11 żołnierzy zasadniczej służby wojskowej;
- 2 pracowników cywilnych.

Natomiast na członków partii przyjęto:

- 10 oficerów;
- 1 chorążego;
- 1 podoficera zawodowego;
- 1 żołnierza służby zasadniczej;
- 1 pracownika cywilnego.

Według pochodzenia społecznego przyjęto na kandydatów:

Wyszczególnienie	Robotnicze	Chłopskie	Intelig.	Razem
Oficerów	3	1	2	6
Chorążych	1	1	-	2
Podofic. zawod.	1	-	-	1
Żołnierzy zasadniczej służby wojskowej	4	4	3	11
Pracowników cywiln.	2	-	-	2
Razem:	11	6	5	22

W porównaniu z rokiem 1975 w roku 1976 przyjęto na kandydatów partii mniej żołnierzy zasadniczej służby wojskowej. Zaważyły tutaj wyniki I półrocza 1976 r. /przyjęto tylko 4 żołnierzy służby zasadniczej/. Sytuacja uległa zasadniczej poprawie w IV kwartale po zebraniu sprawozdawczym i zmianach personalnych w składzie komitetu POP.

Uzyskane wyniki należy konsekwentnie rozwijać pamiętając, że w pododdziałach zabezpieczających zmieniają się żołnierze /odchodzą do rezerwy, przychodzą poborowi/. Stąd ciągłość pracy nad wzrostem szeregów partyjnych w tym środowisku ma znaczenie wyjątkowe.

Należy stwierdzić, że ubiegający się o przyjęcie na kandydatów PZPR są coraz lepiej przygotowani - ogólnie znają Statut partii, orientują się w aktualnej problematyce politycznej i gospodarczej kraju i świata, potrafią zaprezentować swoje osiągnięcia i braki w pracy służbowej i społecznej.

Pozytywnie należy również ocenić pracę z kandydatami partii. Komitety POP coraz częściej stosują polecenia partyjne jako formę wdrażania kandydatów do wypełniania obowiązków członka partii oraz głębszego zapoznania ich z linią polityczną i Statutem partii.

Pomocne w tym względzie były szkolenia partyjne w Kołach Wiedzy o Partii i Studium Wiedzy o Partii, którymi objęto młodych stażem członków i kandydatów partii oraz aktyw młodzieżowy. Chodzi jednak o to, by komitety POP w większym stopniu szkoleniem tym zajmowały się, analizowały aktywność i postępy jego uczestników, pomagały w przyswojeniu programowego materiałowego.

Więcej uwagi należy zwrócić na pracę z kandydatem partii osób, które go rekomendowały. Należy egzekwować wymóg nakazujący członkowi partii, wydającemu opinię polecającą, czuwanie - w ramach zadania partyjnego - nad przebiegiem stażu kandydackiego i wypełnianiem przez rekomendowanego kandydackich obowiązków.

Praca z kandydatami partii jest bardzo ważnym zadaniem komitetów POP. Jej efekty winny być przedmiotem systematycznych analiz i ocen - /przynajmniej raz na kwartał/.

Analizując wyniki pracy nad rozwojem i umacnianiem szeregów partyjnych trzeba widzieć również, że w 1976 roku zanotowaliśmy trzy wypadki rozstania się z partią. Jeden towarzysz z POP-20 został skreślony jako mechanicznie wybyły, ponieważ po odejściu do rezerwy nie zgłosił się nigdzie na ewidencję partyjną. Natomiast POP-15 skreśliła z listy członków partii jedną towarzyszkę na podstawie złożonego przez nią podania. POP-9 podjęła decyzję - zatwierdzoną przez Egzekutywę KP ASG WP - o wydaniu z partii ppłk. Siwickiego Jerzego za dwulicowość.

Ogółem w 1976 roku ukaranych zostało 9 towarzyszy. W 1975 roku również 9. Zmieniły się jednak przewinienia, za

które trzeba było pociągać do odpowiedzialności partyjnej. Jeżeli w roku 1975 większość kar nałożono za niewłaściwe postępowanie pod wpływem alkoholu, to w 1976 roku 4 towarzyszy ukarano za niedopełnienie obowiązków wychowawczych w stosunku do swoich rodzin, 3 - za naruszenie zasad etyczno-moralnych, 1 - za nieprzestrzeganie przepisów o postępowaniu z dokumentami niejawnymi, 1 - za dwulicowość.

Bardzo wysokie były kary partyjne:

- wydalenie	- 1
- nagana z ostrzeżeniem	- 45
- nagana	- 3
- upomnienie	- 1

Komitety POP powinny przynajmniej raz na pół roku oceniać pracę towarzyszy, którzy zostali partyjnie ukarani.

Należy podkreślić, że organizacje partyjne coraz częściej bardziej operatywnie działały w wypadku wykroczeń dyscyplinarnych popełnionych przez członków partii i wyciągały wnioski organizacyjne stosownie do wagi wykroczenia.

Mimo szeregu pozytywnych form działania ideowo-politycznego i licznych zabiegów organizacyjnych w ostatnim kwartale 1976 r. słuchacze niektórych kursów - członkowie partii - dopuścili się kilkunastu bardzo poważnych wykroczeń związanych z nieprzestrzeganiem przepisów o ochronie tajemnicy wojskowej i państwowej, za co zostali ukarani dyscyplinarnie. Łącznie ilość wykroczeń dyscyplinarnych wśród słuchaczy w 1976 roku jest znacznie wyższa od każdego z lat poprzednich.

Zjawisko to niepokoi Komitet Partyjny ASG WP, ponieważ każdy wypadek niezdiscyplinowania podważa przodującą rolę członków partii i świadczy o występujących jeszcze słabościach pracy ideowo-wychowawczej i wewnątrzpartyjnej w niektórych podstawowych organizacjach partyjnych.

Z faktu tego organizacje partyjne muszą wyciągnąć odpowiednie wnioski i podjąć konkretne działania, by nie dopuścić do podobnego stanu w następnych latach.

Należy zatem wzmocnić działanie nad umacnianiem szeregów partyjnych, stałym ich wzrostem jakościowym i ilościowym. Operatywnie i konsekwentnie przeciwdziałać wszelkim nieprawidłowościom występującym w postępowaniu członków partii.

Zadania w tym zakresie sformułowało XVI Plenum Komitetu Centralnego PZPR i przedstawiło w dokumencie pt. "O dalsze ideowo-polityczne i organizacyjne umocnienie partii - przewodniej siły budownictwa socjalistycznego". Treści tam zawarte winny stanowić przedmiot codziennej pracy wszystkich podstawowych organizacji partyjnych.

W dokumencie tym stwierdza się m.in. "Rozwój partii wymaga kontynuowania różnorodnych działań zmierzających do systematycznego podnoszenia poziomu naszych szeregów, dbałości o utrzymanie ich czystości ideowej i o umacnianie robotniczego trzonu PZPR. Awangardowy charakter partii, rozumiany jako przewodnictwo jej członków, ich zdolność do twórczego działania rodzi się w toku wzmożonej pracy organizacyjnej i ideologicznej, jest wynikiem przyjmowania do partii ludzi produkujących, wewnątrzpartyjnej pracy wychowawczej oraz oczyszczania szeregów partyjnych".

Przyjęci przez POP w poczet członków i kandydatów PZPR w 1976 r.

Lp.	stop.	Nazwisko i imię	Przyjęcie w poczet	Stow. służb.	Z jakiej komórki organizacyjnej
1.	2.	3.	4.	5.	6.
			czł.	kand.	
1.	tow.	Zielińska Jadwiga	X		lektor
2.	kpt.	Krajewski Wiktor	X		słuchacz
3.	chor.	Pianienko Wojciech	X		Pom.szefa
4.	szer.	Burzyński Zbigniew	X		sł.zasad.
5.	kpt.	Mióz Zbigniew	X		słuchacz
6.	por.	Marszałek Marek	X		problemista
7.	por.	Lendo Ryszard	X		" "
8.	por.	Jasica Ryszard	X		" "
9.	por.	Antosiewicz Adam	X		programista
10.	por.	Mathea Włodzimierz	X		" "
11.	kpt.	Kierebiński Henryk	X		" "
12.	por.	Mickiewicz Roman	X		" "
13.	mjr	Sachaj Ryszard	X		" "
14.	plut.	Wierzbński Witold	X		doktorant
15.	szer.	Wizera Antoni	X		szef komp.
16.	szer.	Dąbrowski Zbigniew	X	X	sł.zasad.
17.	kpt.	Grabowski Władysław	X	X	" "
18.	plut.	Majka Andrzeja	X	X	st.asystent
19.	szer.	Lewński Aleksander	X	X	dea I/stacji
20.	szer.	Górka Grzegorz	X	X	sł.zasad.
					" "
					" "
					Kat.Szt.Oper.
					Poddział Obsługi
					" "
					" "
					Kat.Sztuki Oper.
					Poddział Obsługi
					" "
					" "

1	2	3	4	5	6	7
21.	tow.	Libicka Barbara		X	księgowa	Wydz. Fin.
22.	kpt.	Błaszczak Mieczysław		X	lekarz	Służba Zdrowia
23.	kpt.	Szpakowski Ryszard		X	doktorant	Kat. Sk. Sz. Kier. i Inf.
24.	szer.	Banaszkiewicz Wojciech		X	śl. zasadn.	Pododdział Obsługi
25.	szer.	Gregorzczak Zbigniew		X	" "	" "
26.	szer.	Skrzypek Franciszek		X	" "	" "
27.	szer.	Potępa Marian		X	" "	" "
28.	por.	Suszek Andrzej		X	programista	Inst. Dowodz.
29.	kpt.	Maleta Jerzy		X	" "	" "
30.	chor.	Kuś Jan		X	dca plut.	Pododdz. Obsługi
31.	kpt.	Cybulski Michał		X	śluchacz	Kurs Lot. Oper.
32.	chor.	Gromulski Tadeusz		X	szeł komp.	Pododdz. Obsługi
33.	szer.	Dworniczak Franciszek		X	śl. zasadn.	" "
34.	tow.	Czarnak Adam		X	st. techn. W. łączn.	Węzeł łączności
35.	szer.	Woźniak Ryszard		X	śl. zasadn.	Pododdz. Obsługi
36.	kpt.	Woźniak Janusz		X	" "	" "

OCENA STANU DYSCYPLINY CZŁONKÓW I KANDYDATÓW PARTII ZA
1976 ROK

Dyscyplina wszystkich grup osobowych uczelni kształtowała się w roku 1976 w zasadzie na poziomie zadowalającym. W zasadzie, ponieważ biorąc pod uwagę wskaźnik ilości ukaranych karami dyscyplinarnymi, należy stwierdzić nieznaczny wzrost w stosunku do lat 1974/75. W cyfrach bezwzględnych kształtuje się to następująco: w latach 1974/75 ilość ukaranych wynosiła około 230 żołnierzy zawodowych i służby zasadniczej, a w 1976 r. liczba ta powiększyła się do 240. Nastąpił wzrost średnio o 4,4%.

Trzeba przy tym nadmienić, że wzrost tego wskaźnika nastąpił gwałtownie dopiero w końcu 1976 r. i to "kosztem" niektórych komórek akademii.

W przeważającej większości komórek organizacyjnych akademii dyscyplina kształtowała się na poziomie dobrym i b.dobrym. Stan ten był rezultatem przede wszystkim wysokiego poziomu moralno-politycznego wszystkich środowisk uczelni, ukształtowanego intensywnymi oddziaływaniami ideowo-wychowawczymi.

Kadra, słuchacze, żołnierze służby zasadniczej i pracownicy cywilni w okresie minionego roku wykazali zaangażowane postawy w realizacji linii politycznej partii i rządu oraz w codziennej pracy wyrażali pełne poparcie wszystkim przedsięwzięciom zmierzającym do wcielania w życie uchwał VII Zjazdu i kolejnych plenarnych posiedzeń KC PZPR..

Ideowość, sumiennosc, rzetelnosc i zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków, inicjatywy i inspiracje w rozwiązywaniu problemów i zadań służbowych, dążność do podnoszenia kwalifikacji zawodowych, wysoki stopień integracji koleżeńskej i służbowej, poczucie żołnierskiego honoru i godności, to codzienne, ewidentne wyznaczniki postaw, zachowań i postępowania zasadniczej większości stanu osobowego uczelni, a szczególnie oficerów kadry.

Ważną rolę w kształtowaniu dyscypliny spełniły organizacje i instancje partyjne. Wiele uwagi problemom dyscypliny poświęca się na zebraniach partyjnych i odprawach sekretarzy POP, a także różnego typu szkoleniach partyjnych. Niepoślednią

rolę w umacnianiu dyscypliny spełniają rozmowy indywidualne przeprowadzone przez komitety POP. Coraz częściej na zebraniach partyjnych wykorzystuje się krytykę i samokrytykę jako narzędzie kształtowania wysokiego stanu dyscypliny. Fakty te odnotowywali w swych sprawozdaniach o stanie dyscypliny za 1976 r. szefowie poszczególnych komórek organizacyjnych.

Można z całą stanowczością stwierdzić, że w tych komórkach, gdzie organizacje partyjne działają właściwie, są wyczuwane na problemy życia codziennego, wypadków naruszeń dyscypliny nie odnotowuje się lub występują one sporadycznie. Niepokojące jest jednak nadal zjawisko, że znaczny odsetek ukaranych w roku 1976 stanowili członkowie partii, wynosił on ok. 19%, a wśród ukaranych oficerów kadry i słuchaczy prawie 100%.

W minionym okresie odnotowano nader pozytywne zjawisko w przedmiocie kształtowania dyscypliny, co było efektem całobiegłorocznej intensyfikacji całokształtu działalności na rzecz jej umacniania. W ciągu 1976 r. udzielono ok. 1400 wyróżnień, to jest prawie 5-krotnie więcej niż kar. Z całego stanu żołnierzy zawodowych i sż. zasadniczej tylko ok. 300 osób nie było wyróżnianych, t.j. ok. 19,5% stanu ASG, a z tego tylko ok. 30 osób było karanych i nie wyróżnianych. Ponad 210 żołnierzy zawodowych i służby zasadniczej było karanych, ale także i wyróżnianych, z tego aż 170 ukarano jedną karą, a wyróżniono wielokrotnie.

Przytoczone dane liczbowe obrazują właściwie stosowaną przez wszystkich przełożonych praktykę dyscyplinarną. W odniesieniu do dominującej części kadry, słuchaczy i żołnierzy służby zasadniczej praktyka dyscyplinarna miała jednostronny charakter. Sprowadzała się do wyróżnień za bardzo dobre wywiązywanie się z obowiązków służbowych, nienaganne zachowanie poza służbą, wzorowe postawy społeczne. W znacznie mniejszym stopniu uciekano się do kar dyscyplinarnych.

Świadczy to również o głębokim zrozumieniu, przez zdecydowaną większość kadry, słuchaczy i żołnierzy służby zasadniczej, potrzeby realizacji na wysokim poziomie zadań indywidualnych i zespołowych stojących przed uczelnią i poszczególnymi kolektywami. Ogromny wpływ na ten stan rzeczy wywierała, intensywniej niż w latach ubiegłych, rozwijana wszechstronna

i wielopłaszczyznowa działalność na rzecz rozwoju przodownictwa i współzawodnictwa.

Oceniając stan dyscypliny, za ubiegły rok, w przekroju poszczególnych grup osobowych, daje się zauważyć znaczny wzrost kar dyscyplinarnych wymierzonych słuchaczom. W 1975 r. ukaranych było 11 słuchaczy /1,9%/, w 1976 r. aż 37 słuchaczy /6,3%/. Stanowi to wzrost prawie 3,5-krotny. Ponadto ciężar gatunkowy przewinień musi budzić ogromne zaniepokojenie, zwłaszcza jeżeli spojrzymy na ten problem w aspekcie wychowawczym. Dominują tu przewinienia tego typu, jak: - zaniedbywanie i niedopełnienie obowiązków służbowych /15 kar/; - samowolne oddalenie /14 kar/, - niedbałość i nienależyte wykonywanie rozkazów /8 kar/, - pijaństwo /2 kary/, a także niewłaściwe zachowanie w miejscach publicznych /2 kary/. Jakkolwiek w sprawozdaniach o stanie dyscypliny używano regulaminowej nomenklatury przewinień, powszechnie wiadomo, że ponad połowa przewinień popełnionych przez słuchaczy dotyczyła niewłaściwego przestrzegania tajemnicy wojskowej. Z przykrością trzeba stwierdzić, że wszyscy ukarani słuchacze to członkowie PZPR.

W minionym roku ogromna większość słuchaczy była wyróżniona. Wyróżnionych zostało 438 słuchaczy /74,2%/, w tej dziedzinie odnotowano wzrost o 10,7% w stosunku do 1975 r.

Najwięcej wykroczeń dyscyplinarnych dopuścili się słuchacze: III K.Og. - 13; kursów tyłowych - 10; kursów OPK i LO - 10.

Do kursów i grup słuchaczy, wśród których nie notuje się wykroczeń dyscyplinarnych należą: kursy: WŁ, WChem, WInż, WRiA, WOPL.

Wyrazem niezadowolającego stanu dyscypliny wśród słuchaczy jest w dalszym ciągu wygląd zewnętrzny i prezencja, a także przestrzeganie punktualności. Naruszenia obowiązujących w tej kwestii przepisów wynikają z niedostatecznej jeszcze wymagalności i samowymagalności.

Problem dyscypliny wśród słuchaczy, zwłaszcza w tych komórkach organizacyjnych, gdzie ilość wykroczeń była największa, musi znaleźć się w centrum uwagi organizacji i instancji partyjnych wszystkich szczebli. Jest to szczególnie istotne w roku obchodów XXX-lecia ASG WP.

Problem dyscypliny wśród kadry oficerskiej akademii na tle wykonywania obowiązków służbowych nie powinien budzić zastrzeżeń. Notuje się aczkolwiek wzrost kar dyscyplinarnych z 4 w 1975 r. do 6 w 1976 r. Były to w większości wykroczenia na tle etycznym. Brak dbałości o wychowanie własnych dzieci, niewłaściwe zachowanie się w miejscach publicznych, a także nieszczerzy i nielojalny stosunek do przełożonych i organizacji partyjnej.

Na udokumentowanie powyższej tezy przytoczę takie fakty, że w ciągu 1976 r. ok. 470 oficerów kadry było wyróżnionych, stanowi to ponad 89,5%, natomiast karanych było 6 oficerów kadry i wynosi to zaledwie 1,5%. Tylko 53 oficerów kadry nie było wyróżnionych i stanowi to niewiele ponad 10%.

W grupie chorążych i podoficerów zawodowych dyscyplina nie budzi również większych zastrzeżeń. Liczba wymierzonych kar jest w zasadzie taka sama jak w analogicznym okresie 1975 r.

Wyróżniono: chorążych 32% /w 1975 r. 84,3%/;
podofic. 38% /w 1975 r. 64,1%/.

W minionym 1976 r. - podobnie jak w latach poprzednich - pewnym problemem jest nadal nienajlepsze zdyscyplinowanie części podoficerów i szeregowców służby zasadniczej. W 1976 r. ukarano 193 podoficerów i szeregowców i stanowi to 48,25% stanu wszystkich żołnierzy słu. zasadniczej. Odnotowuje się niewielki spadek liczby ukaranych w stosunku do 1975 r. o 9% /w 1975 r. było 212 kar/. Jednak nadal niepokojące są następujące fakty:

- ponad połowa /59%/ wszystkich ukaranych żołnierzy służby zasadniczej należy do SZMP;
- zdecydowaną większość ukaranych stanowią żołnierze II rocznika - 63% wszystkich ukaranych. Najostrzej występuje to zjawisko w kompanii samochodowej - 64,4%. Karność żołnierzy II rocznika wg danych statystycznych wyraźnie maleje. Obserwuje się u nich zbyt dużą pewność siebie, rutyniarstwo, upraszczanie wykonawstwa zadań służbowych. Te zjawiska dostrzegane są u ponad połowy żołnierzy II rocznika.

Najczęściej popełnianymi wykroczeniami są: samowolne oddalenia /18%/, pijaństwo /17,6%/, naruszenie przepisów służby wewnętrznej i wartowniczej /14%/, spóźnianie z przepustek,

urlopów, podróży służbowych, niedbałe i nienależyte wykonywanie rozkazów /10,9%/.

Najwięcej przewinień dyscyplinarnych popełnili żołnierze kompanii samochodowej - 73, wynosi to 79,4% stanu kompanii i żołnierze kompanii ochrony - ok. 70, wynosi to ok. 64% stanu kompanii.

Szczególnie niepokojąca jest wzrastająca ilość wypadków samowolnego oddalania i pijaństwa. Mimo wielu zabiegów profilaktycznych pijaństwo wśród żołnierzy rozszerza się i jest to zjawisko niepokojące.

Sądy koleżeńskie w pododdziałach szerzej niż w poprzednich latach rozwinęły swoją działalność. Przeprowadzono 32 rozprawy sądów koleżeńskich, z tego aż 21 rozpraw przeciwko żołnierzom, którzy nadużywali alkoholu.

Z przedstawionych faktów wynika wniosek o brakach w pracy wychowawczej dowódców niższych szczebli dowodzenia oraz niedostatecznej pracy kół SZMP w tych pododdziałach, a także organizacji partyjnej nr 16. Sprawy te muszą stać się przedmiotem wnikliwej analizy szefów oddziałów - Linowego i Technicznego. Akademickiego Zarządu SZMP i komitetów POP nr 16.

W minionym okresie zanotowano 11 wypadków nadzwyczajnych więcej o 3 w porównaniu z 1975 r. Z tego 1 3 dotyczyły zagubienia dokumentów niejawnych, 1 samobójstwo, 1 usiłowanie samobójstwa, 1 postrzelenie żołnierza, 1 uszkodzenie ciała z winy poszkodowanego. Pozostałe można zaliczyć do losowych /nieszczęśliwych wypadków/.

Dyscyplina pracy wśród pracowników cywilnych akademii staje się też problemem. Wśród pracowników cywilnych dość często zdarzają się przypadki nadużywania alkoholu podczas pracy. Za pijaństwo podczas pracy ukarano 9 pracowników karami dyscyplinarnymi, a 1 zwolniono z pracy.

Poważnym niedociągnięciem w przestrzeganiu dyscypliny pracy jest nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy, również samowolne porzucanie pracy przez pracowników. W 1976 r. nieobecnych i nieusprawiedliwionych w pracy było 38 pracowników ogółem przez 63 dni robocze, a 18 prac. samowolnie porzuciło pracę w ASG. Jednym z poważniejszych problemów jest absencja chorobowa i tak: w 1976 r. na zwolnieniach lekarskich przeby-

wało 765 pracowników /na 850/, ogółem przez 14790 dni.

Innymi niedomaganiem związany z dyscypliną pracy są:

- nagminne niepodpisywanie list obecności w pracy przez pracowników i brak kontroli ze strony przełożonych;
- zbyt częste opuszczanie miejsc pracy bez uzasadnionej przyczyny;
- spóźnienia do pracy i wcześniejsze opuszczanie miejsc pracy.

Mimo tych niedociągnięć większość pracowników cywilnych wykonuje należycie swe zadania. 699 pracowników wyróżniono nagrodami, 14 otrzymało odznaczenia państwowe i medale wojskowe, a 15 otrzymało tytuł "Przodownika Pracy Socjalistycznej".

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe fakty, należy stwierdzić, że jeszcze nie w pełni zintensyfikowały swoją działalność komitety partyjne na odcinku dyscypliny. O tym może świadczyć chociażby fakt, że spośród 46 towarzyszy ukaranych karami dyscyplinarnymi, tylko 9 było ukaranych karami partyjnymi. Stanowi to ok. 19,5% ukaranych dyscyplinarnie członków PZPR. Z tego 6 towarzyszy było ukaranych przez Egzekutywę Komitetu PZPR ASG WP. Dane te świadczą niewątpliwie o znacznej liberalizacji podstawowych organizacji partyjnych, o zbyt pobłażliwym traktowaniu naruszcycieli dyscypliny i porządku wojskowego. Problem ten musi się znaleźć w centrum uwagi komitetów partyjnych i całych podstawowych organizacji partyjnych.

OCENA REALIZACJI UCHWAŁY XV KONFERENCJI PARTYJNEJ W ASG WP
ORAZ RAMOWY PLAN PRACY PZPR W 1977 ROKU

W okresie jaki upłynął od XV Konferencji wykonano zdecydowaną większość postanowień uchwały, przede wszystkim w zakresie:

- kształtowania postaw ideowo-politycznych członków i kandydatów partii;
- umacniania autorytetu i roli partii jako kierowniczej siły we wszystkich dziedzinach życia i działalności uczelni;
- kształtowania poczucia odpowiedzialności za wykonywanie obowiązków służbowych i partyjnych;
- wzbogacania pracy partyjnej po każdym plenarnym posiedzeniu KC.

Szczegółowa ocena realizacji uchwały w podstawowych dziedzinach pracy:

1. W dziedzinie pracy ideowo-politycznej i wewnątrzpartyjnej.

- 1.1. W celu usprawnienia studiów na WUML pod względem merytorycznym, metodycznym i organizacyjnym dokonano po zakończeniu szkolenia w 1974/75 roku wnikliwej analizy i oceny wyników nauki oraz spraw organizacyjnych, zmodyfikowano program studiów, jak również omówiono z sekretarzami POP zasady doboru kandydatów na WUML w kolejnym roku szkolnym oraz ich zadania w zakresie kontrolowania uczelnictwa na zajęciach i postępów w nauce. Problemy powyższe podejmowano również w czasie inauguracji szkolenia partyjnego w 1975/76 roku.
- 1.2. Stosunkowo szeroko popularyzowano wśród młodego pokolenia zasługi i czyny bojowe jednostek polskich sił zbrojnych w czasie II wojny światowej i wkład Polaków w zwycięstwo nad faszysmem. Tym zagadnieniom poświęcone były spotkania z weteranami, podróże historyczne, filmy wydawnictwa itp.
- 1.3. Rozwinięto pracę nad wzrostem szeregów partyjnych, zwłaszcza wśród żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych oraz zaktywizowano komitety POP tych środowisk

do pracy w tej dziedzinie.

- 1.4. Na posiedzeniach egzekutywy KP i w trybie roboczym intensyfikowano pracę SZMW w celu usprawnienia form i sposobów pracy tej organizacji.
- 1.5. Egzekutywa KP interweniowała w sprawie wyposażenia sal i pomieszczeń w internacie słuchaczy w radioodbiorniki i telewizory.
- 1.6. Dokonywano okresowych analiz i ocen wszelkich form szkolenia partyjnego i samokształcenia w celu praktycznego wcielenia zasady "każdy oficer wykształconym marksistą".
- 1.7. Szeroką pracę rozwinięto w celu wdrożenia uchwał VI i VII Zjazdu oraz plenarnych posiedzeń KC.
- 1.8. KP inspirował i nadzorował przerabianie programu obowiązkowej literatury marksistowsko-leninowskiej na zebraniach POP i indywidualnie.
- 1.9. Intensyfikowano pracę ideowo-wychowawczą szefów akademickich jednostek organizacyjnych m.in. w celu łączenia wzorowej postawy ideowej towarzyszy poszczególnych POP z wzorową pracą służbową, kształtowania ich postaw zdyscyplinowanych oraz poczucia odpowiedzialności na każdym odcinku pracy, co ułatwiało przestrzeganie zasady wyróżnienia za faktyczne osiągnięcia.
- 1.10. Inspirowano pracę klubu oraz dokonywano okresowych analiz i ocen tej pracy.
- 1.11. Doskonalono formy zapoznawania towarzyszy z dokumentami i materiałami wyższych instancji partyjnych.
- 1.12. Dokonywano okresowych analiz i ocen całokształtu pracy POP i ich komitetów.
- 1.13. Operatywnie rozpatrywane były zgłoszone wnioski i postulaty oraz uwagi krytyczne.
- 1.14. Wiele przedsięwzięć podejmował KP w celu kształtowania socjalistycznych stosunków międzyludzkich w uczelni.
- 1.15. Niemały wpływ na usprawnienie pracy partyjnej i służbowej miały organizowane z inicjatywy KP spotkania i narady z udziałem przedstawicieli różnych środowisk akademickich.

2. W dziedzinie pracy dydaktyczno-wychowawczej:

- 2.1. Uchwała XV Konferencji była w tej dziedzinie realizowana bieżąco i prawidłowo, wyrazem czego jest m.in. istotna poprawa wyników kształcenia nauczycieli akademickich i słuchaczy.
- 2.2. Na posiedzeniach KP i egzekutywy wnikliwie rozważano sposoby i formy doskonalenia pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej, a zwłaszcza ilościowe i jakościowe aspekty materiałów szkoleniowych oraz prac habilitacyjnych, doktorskich i dyplomowych.
- 2.3. Inspirowano twórczą inicjatywę towarzyszy w celu sprawnego wykonywania dyrektyw, rozkazów i zarządzeń przełożonych.
- 2.4. Wspólnie z RN i szefami jednostek organizacyjnych rozważano sposoby rozwijania przodownictwa i współzawodnictwa w uczelni.
- 2.5. Kształtowano poczucie partyjnej odpowiedzialności za wyniki nauczania i uczenia się. Praca dydaktyczna i naukowa była przedmiotem analiz i ocen na posiedzeniach KP i egzekutywy, na zebraniach POP i grup partyjnych.
- 2.6. KP ma również niemały wkład w dziedzinie popularyzacji dorobku akademii na zewnątrz oraz rozwijaniu współpracy z WSO.
- 2.7. Na posiedzeniach KP i egzekutywy analizowano i oceniano pracę początkujących wykładowców, poziom studiów na kursach zaocznych, wyposażenie sal wykładowych w pomoce szkoleniowe itp.

3. W dziedzinie pracy gospodarczej i socjalno-bytowej uchwałę zrealizowano w pełni.

- 3.1. W celu popularyzacji planów rozwoju ASG - zacieśniono współpracę i współdziałanie z ogniwami gospodarczymi.
- 3.2. Inspirowano czyny społeczne i organizowano towarzyszy do szerokiego udziału w ich realizacji, z uwzględnieniem zadań ustalonych w planie rozwoju ASG.
- 3.3. Poszczególnym ogniwom gospodarczym wielokrotnie udzielało partyjnej pomocy w przewyżnianiu występujących trudności.

3.4. Wnikliwie i wielokrotnie analizowano i oceniano pracę służb kwatermistrzowskich, służby finansowej, zdrowia itd, szczególną uwagę zwracano na terminowe wykonywanie planów, jakość pracy, świadczeń i usług, dyscyplinę pracowników, utrwalanie troski o mienie społeczne, organizowanie racjonalnego odpoczynku i inne podstawowe sprawy socjalno-bytowe.

3.5. Dzięki systematycznej kontroli, wnikliwym analizom i ocenom oraz partyjnej pomocy zwiększona została w poważnym stopniu sprawność działania ogniw gospodarczych /zabezpieczających/.

W toku przeprowadzonych kontroli oraz analiz i ocen stwierdzono w poszczególnych dziedzinach pracy pewne niedociągnięcia, na których przewyżnienie zostanie położony nacisk w dalszej pracy partyjnej.

1. W dziedzinie pracy ideowo-politycznej i wewnątrzpartyjnej:
  - jeszcze więcej uwagi trzeba poświęcić doskonaleniu szkolenia partyjnego, zwłaszcza na WUML;
  - zintensyfikować należy współpracę z zakładami pracy Praga-Południe;
  - usprawnienia wymaga praca nad wzrostem szeregów partyjnych oraz system prowadzenia rozmów partyjnych z członkami i kandydatami partii w celu przewyżnienia występującej jeszcze - w pewnych przypadkach - akcyjności;
  - udoskonalić trzeba również sposoby przekazywania aktualnych informacji między poszczególnymi organizacjami i instancjami partyjnymi;
  - zwiększyć należy sprawność w zakresie kształtowania dyscypliny służbowej i partyjnej;
  - więcej uwagi należy poświęcić pracy wśród młodego pokolenia.

2. W dziedzinie pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej.

Wszystkie instancje i organizacje partyjne powinny bardziej zintensyfikować pracę w takich sferach, jak:

- poszukiwanie skuteczniejszych form i sposobów nauczania w celu zwiększenia efektywności kształcenia kadr dowódczo-sztabowych;

- doskonalenie prac habilitacyjnych doktorskich, dyplomowych oraz modyfikowanie pomocy i materiałów szkoleniowych;
- upowszechnianie dorobku akademii w pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej.

3. W dziedzinie pracy gospodarczej i socjalno-bytowej.

W dalszym ciągu prowadzone będą okresowe kontrole, analizy i oceny oraz udzielana będzie partyjna pomoc w rozwiązywaniu złożonych problemów. Skutecznej interwencji wyższych instancji wymagają takie sprawy, jak:

- wprowadzenie do ruchu miejskiego linii autobusowej w relacji Plac Konstytucji - Poligon;
- przydzielenie wykonawcy w celu dalszej gazyfikacji budynków mieszkalnych na terenie Poligonu;
- przyspieszenie likwidacji napowietrznej linii elektrycznej w rejonie osiedla.

RAMOWY PLAN

PRACY KP PZPR ASG WP w 1977 ROKU

Lp.	Miesiąc	Problematyka posiedzenia	Odpowiedzialny	Uwa-
1.	styczeń	- partyjna ocena spraw gospodarczych i socjalno-bytowych; - sprawy wewnątrzpartyjne /wzrost szeregów, dyscyplina itp./	t. H. SOBKIEWICZ	Za przygot. mat. 4
2.	marzec	- praca i rozwój organizacji partyjnej, skuteczność politycznego i wychowawczego działania ogniw partii na kolektywne pracownice w różnych grupach.	t. Zb. SZUFLITA	
3.	maj	- ocena wyników szkolenia, w tym szkolenia partyjnego za I półrocze roku szkolnego 1976/77 i zadania do dalszej pracy w tym zakresie.	t. Zb. SZUFLITA t. Zb. JUREWICZ t. K. GIERCZAK	
4.	lipiec	- sprawy wewnątrzpartyjne /wzrost szeregów, dyscyplina, ocena rozmów partyjnych itp./	t. Zb. SZUFLITA	
5.	wrzesień	- przygotowywanie akcji sprawozdawczo-wyborczej; - przygotowanie nowego roku szkolenia, w tym przede wszystkim szkolenia partyjnego	t. Zb. SZUFLITA t. Zb. JUREWICZ t. St. BARTUSZEK	
6.	listopad	- działalność ideowo-wychowawcza wśród członków i kandydatów POP oraz bezpartyjnych, w tym rodzin i młodzieży.	t. Zb. SZUFLITA	

ZASADNICZA TEMATYKA ODPRAW INSTRUKTORSKO-METODYCZNYCH SEKRETA-
RZY POP W 1977 ROKU

1. Sprawy wewnątrzpartyjne /wzrost szeregów, dyscyplina, roz-
mowy partyjne itd./ - - styczeń
2. Aktualne zagadnienia walki klasowej - luty
3. Praca i rozwój organizacji partyjnej, sku-
teczność politycznego i wychowawczego dzia-
łania ogniw partii na kolektywy pracowni-
cze w różnych grupach - marzec
4. Aktualna problematyka w życiu partii - kwiecień
5. Ocena wyników szkolenia, w tym szkolenia
partyjnego za I półrocze 1976/77 i zadania
do dalszej pracy w tym zakresie. - maj
6. Aktualna problematyka w życiu partii - czerwiec
7. Sprawy wewnątrzpartyjne /wzrost szeregów,
dyscyplina, rozmowy partyjne itd./ - lipiec
8. Zadania w związku z nowym rokiem szkolnym - wrzesień
9. Zadania wynikające z przygotowywania akcji
sprawozdawczo-wyborczej w POP - październik
10. Działalność ideowo-wychowawcza wśród człon-
ków i kandydatów POP oraz bezpartyjnych,
w tym rodzin i młodzieży - listopad
11. Aktualna problematyka w życiu partii - grudzień

ZALECANA TEMATYKA ZEBRAŃ POP W 1977 ROKU

1. Postawy członków i kandydatów naszej POP w świetle praw i obowiązków statutowych.
2. Ocena stanu pracy ideowo-wychowawczej w POP.
3. Ocena stanu realizacji przez członków i kandydatów partii przedsięwzięć dydaktycznych i naukowo-badawczych.
4. Zadania grup i podstawowych organizacji partyjnych w zakresie kształtowania dyscypliny.
5. Rola grup i POP w rozwoju przodownictwa i współzawodnictwa.
6. Zadania członków i kandydatów partii, grup i POP nad umocnieniem organizacji i rozwoju jej szeregów.
7. Rola POP i grup partyjnych w zakresie kształtowania właściwych stosunków międzyludzkich.
8. Program socjalistycznego wychowania młodzieży i wynikające zadania dla pracy POP w tym zakresie.
9. Program rozwoju kultury w ASG WP na lata 1976-80 i wynikające zadania dla pracy POP w tym zakresie.
10. Omawianie treści dokumentów i uchwał kolejnych plenarnych posiedzeń KC PZPR i wynikających wniosków do pracy w POP.

Wydrukowano w 25 egz.

Egz. nr 1-25 B.Gł.OZS
 Wyk. p.k Bartuszek
 Druk. OH, dn. 9.02.77r.
 Nr Pf-126/Pf-397/WW
 Kor. Zakrzewska

ARKON W O D K A
 BIBLIOTEKI SZKOLENIOWE
 SADEBNI SZTABU GENERALNEGO
 2. POK. bronie K. Swietnoszawskiej
 Nr 39045

- kilka punktów. Celosi ok
1. Zaporowanie z realizacją uchwały... (K. lea relacje)
  2. Zaporowanie z metodyką o myślenie kontrolne (Nr 36)
  3. Zaporowanie z odp. na pytania obywateli z GZP i u nas, charakter wykładu jak na lekcję
  4. Zaporowanie
  5. Zedanie:
    - VII PL KC z III PL; między reformami, długo
    - intelektualny post i impet
    - wzmocnienie post i impet
    - kwestie mater. post i ego, dow.
    - wzrost niezgodności i dysprop.
    - w historii kultury (niezgodności, rozprawy, itp.)
    - słobae punkt reform i powolki
    - polskina post